භීෂණය ප්‍රතිවිපාක හා ප්‍රතිකර්ම

பயங்கரவாதமும் – அதன் விளைவுகளும்

TERRORISM – CONSEQUENCES AND REMEDIES

1990 නොවැම්බර් 18 දින
තංගල්ලේ පැවැති එක්සත් ජාතික පක්ෂ
ප්‍රචාරක රැස්වීමේ දී
ජනාධිපති ශ්‍රීමත් රණසිංහ ප්‍රේමදාස මැතිතුමන්
විසින් කරන ලද කථාව

1990 நவம்பர் 18 ஆந் திகதி தங்காலையில்
இடம்பெற்ற ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின்
பிரசாரக் கூட்டத்தின்போது அதிமேதகு ஜனாதிபதி
ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்கள் ஆற்றிய உரை

ADDRESS OF
HIS EXCELLENCY RANASINGHE PREMADASA
PRESIDENT
AT THE PUBLIC RALLY
OF THE UNITED NATIONAL PARTY
HELD AT TANGALLE
ON 18TH NOVEMBER, 1990

BKT0158
26/08/2023

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

භීෂණය ප්‍රතිවිපාක හා ප්‍රතිකර්ම

1990 නොවැම්බර් 18 දින
තංගල්ලේ පැවැති එක්සත් ජාතික පක්ෂ
ප්‍රචාරක රැස්වීමේ දී

ජනාධිපති ශ්‍රීමත් රණසිංහ ප්‍රේමදස මැතිතුමන්
විසින් කරන ලද කථාව

" නියම රාජ්‍ය පාලකයා හොද රියැදුරකු වාගෙ යි "

—රණසිංහ ප්‍රේමදස

1990 නොවැම්බර් 18 දින
තංගල්ලේ පැවැති එක්සත් ජාතික පක්ෂ
ප්‍රචාරක රැස්වීමේ දී
ජනාධිපති ශ්‍රීමත් රණසිංහ ප්‍රේමදාස මැතිතුමන්
විසින් කරන ලද කථාව

ඇයි, මේ ජනකාය ?

හම්බන්තොට ඉඳලා තංගල්ලට එන කොට අපට පෙනුණා මොන තරම් විශාල ජනකායක් තංගල්ලට ගමන් කරනවා ද කියා. නොයෙක් ආකාරයෙන්. පයින්, බයිසිකල්වලින්, මෝටර් බයිසිකල්වලින්, ට්‍රැක්ටර්වලින්. අතිවිශාල පිරිසක් හැම පැත්තෙන් ම ගමන් කරන ආකාරය අප දැක්කා. මෙහාට කිට්ටු වන විට වාහනවලට ළඟා වෙන්නට බැරි තරමට ජනතාව එක්රොක් වෙලා. අප පොලීසියට කියා තිබුණා කොයිතරම් සෙනඟ ආවත් මේ මහාමාර්ගය රථවාහනවලට ගමන් කරන්නට පුළුවන් වන විදියට සංවිධානය කරන්නට කියා. එහෙත් ජනකාය කොයි තරම් ද කියා කිව්වොත් පොලීසියට සිදු වී තිබෙනවා මේ මහාමාර්ගය මහජනතාවට මේ වෙලාවේ පවරා අතුරු මාර්ගයකින් බස් රථ ගමනාගමනය කරවන්න. දැන් මට පේනවා ඒ වාහන ගමන් කරන්නේ ඒ ආකාරයෙන්.

අපි කොහොමටවත් කැමැති නැ අපේ රැස්වීමෙක දී සාමාන්‍ය වාහන ගමනාගමනය වෙන අතකට හරවන්න. ඒ මගීන් ගේ ගමන් පහසුව අඩාළ කරන්නට අප කැමැති නැති නිසා. අපි කැමති යි වාහනවල යන උදවියටත් අප කියන කාරණාවල් ටිකක් වත් අහගෙන යන්නට අවකාශයක් සලසන්න.

එහෙත් අද හැම පැත්තෙන් ම එක්රොක් වී සිටින මේ ජනකාය දිහා බැලුවා ම මොන විදියකට වත් ඉඩ පහසුකම් සැලසීම අමාරු බව පේනවා. පේන තෙක් මානයේ හැම පැත්තකින් ම එක ම හිස් ගොඩක් පේනවා. තිස් හතළිස් දාහක් අද තංගල්ලට එක් රොක් වුණා ය. කියා කිව්වොත්, එය සංඛ්‍යාව ටිකක් අඩුවෙන් කීමක් ය කියා අපට හිතන්න පුළුවන්. ඇයි මේ විදියේ ප්‍රතිචාරයක් අද එක්සත් ජාතික පක්ෂයට මේ හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ ජනතාව ගෙන් ලැබුණේ ? මගේ හිතේ අවුරුදු ගණනාවක් මේ ප්‍රදේශවල ජනතාව භීෂණයෙන් මර්දනය වී ජීවත් වුණු නිසා ඒ භීෂණය නැති කිරීම පිළිබඳ තමන් ගේ ප්‍රසාදය පළ කරන්නට යි මේ සා විශාල පිරිසක් අද මෙ ස්ථානයට පැමිණුණේ.

ජනතා පැමිණිලි

අප දවස් තුනක් හම්බන්තොට ගත කළා. ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජනකායක් ජනපති ජංගම සේවාවට පැමිණුණා. හැම අමාත්‍යාංශයකින් ම තමන්ට කරගන්නට තිබෙන සේවාවන් ලබාගැනීමට මේ ජනතාව පැමිණ සිටිනවා. අවුරුදු ගණනාවක් යටපත් වී තිබුණු ඔවුන් ගේ උරුම හරුමකම් ලබාගැනීමේ අවස්ථාව ලැබුණා. ඒ වගේ ම තමන් ගේ නෑදෑ මිත්‍රයන් තමන් ගේ දූවාදරුවන් නැති වීම ගැන මරාදැමීම ගැන තමන් ගේ දේපළ විනාශ කිරීම ගැන පැමිණිලි කරන්නට ඇවිත් හිටියා විශාල පිරිසක්. ඒ උදවිය ඇඩූ කඳුළෙන් අපට කිව්වේ, විමුක්තිය ලබාදෙන්නට කියා ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ ඒ භීෂණය තුළින් ඔවුන්ට කළ මහා විනාශය පිළිබඳ තොරතුරු තමයි.

දක්ෂිණ ලංකාවේ පළාත් සභාවේ ප්‍රධාන ඇමති ඇම්. ඇස්. අමරසිරි මැතිතුමා මේ දකුණු පළාතේ පොලීසිවල සහාය ලබාගෙන මේ දුක්ගැනවිල්ල ගැන සොයන්නට දූත් පොලිස් ජංගම සේවාවන් ගණනාවක් ම කරනවා. ඒ අවස්ථාවල දී මේ දුක්ගැනවිල්ල ඉදිරිපත් කැරුණා. තමන් ගේ ඇතැම් ඥතීන්, දූවාදරුවන් නැති වී තිබුණු බව ඒ පැමිණිලිවලින් හෙළි වුණා. ඒවා ගැන පරීක්ෂා කර බලන විට සමහර දෙනකු වෙනත් පළාත්වල හොඳින් ජීවත් වන බව සොයාගෙන තිබෙනවා. පොලීසියට හැකි වී තිබෙනවා ඒ උදවිය ගෙන්වාගෙන ඒ ඥතිවරුන්ට භාර දෙන්න. එයින් බොහෝ දෙනකු කියා තිබෙන්නේ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ භීෂණයට අප හවුල් කරගන්නට උත්සාහ කළා.

කැලෑවල ගිහින් මේ භීෂණයේ සහකරුවන් බවට පත් වන්නට අපට බල කළා. අප පණ බේරගන්නට යි අපේ දෙමව්පියන්ට වත් නො කියා පැන ගියේ. බිය විදියේ තොරතුරු රාශියක් එළි වුණා.

ජන හැඟුම්

දහස් ගණනක් අහිංසක උදවිය මරාදමූ ඒ විදියේ භීෂණයකට යට වී සිටි මේ ප්‍රදේශයේ ජනතාව ඒ භීෂණය මර්දනය කිරීම ගැන ප්‍රසාදය පළ කිරීම අපට තේරුම් ගන්න පුළුවන් කාරණයක්. තමුන්නාන්සේලාට මතක ඇති ජනාධිපතිවරණයේ දී මා මේ ස්ථානයට ම ආවා. වේදිකාවේ හිටපු කීප දෙනා විතර යි මගේ කතාව අහන්න හිටියේ. වෙන කිසි ම කෙනකු අප ඉදිරියේ හිටියේ නැහැ. මේ හැම කඩයක් ම ගෙයක් දොරක් ම වසා තිබුණා. මා පැයක් විතර කථා කළා. මා කථා කර අවසන් වූ පසු මගෙන් එක් කෙනකු ඇහුවා, මොකට ද මේ කාලෙ නාස්ති කරගත්තේ ? අපට තවත් රැස්වීමකට යන්න තිබුණා නේද ? කථාව අහන්න කවුරුත් වත් හිටියේ නැහැ නේ, පැයක් විතර මෙතන කථා කළේ ? මා කිව්වා, අපට පේන්න කවුරුත්වත් නොහිටියාට අපට නොපෙනෙන්න මේ මුළු පළාතේ ම උදවිය මේ කථාව ඇහුවා කියා. ඊට පසු ව අනික් රැස්වීමට පිටත් වී යන්නට ඉස්සර වෙලා මා කෙනකුට පැවැරුවා මේ ගැන සෝදිසි කර බලන්න කියා. අප ගියාට පසු ව වැහී තිබුණු දොරවල් දෙකක් තුනක් ඇරිලා ටවුන්එකේ. ඒ අය ගාවට ගිහින් කතා කර තිබෙනවා.

" ඇයි රැස්වීමට ආවෙ නැත්තෙ ? "

" වඩා වැදගත් කාරණයක් නිසයි, අප රැස්වීම ඉදිරියේ පෙනී සිටියේ නැත්තේ. ඒ මොකක් ද, අප මැරුවත් කමක් නැහැ, ප්‍රේමදාස මහත්තයට ඡන්දෙ දුන්නට පස්සෙ. ඡන්දෙ දෙන්නට යි අපට වුවමනා කරන්නෙ. ඒ නිසයි අප හැංගිලා හිටියේ. අද රැස්වීමට ආවා නම් අපේ ජීවිත අනතුරේ. ඡන්දෙ දට ඡන්දයක් දීගන්න බැරි වෙනවා. ඒ වෙලාවෙ නිකම් මැරෙනවාට වඩා හොඳ යි ඡන්දෙ පාවිච්චි කරලා මැරෙන එක.

ඒ කියමනේ ඇත්ත නැත්ත අපට පෙනුණා ජනාධිපතිවරණයෙන් පසු ව ප්‍රතිඵල ප්‍රකාශ කරන විට දක්ෂිණ ලංකාවේ තමුන්නාන්සේලා මගේ ජයග්‍රහණය ඉතා උසස් අන්දමින් සහතික කළ නිසා.

භීෂණයෙන් ඉතා දරුණු තත්ත්වයකට පත් වී තිබුණු හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ ජනතාව තමන් ගේ යුතුකම ඉතා උසස් අන්දමින් ඉටු කළ බව කෘතඥතා පූර්වක ව මම මේ අවස්ථාවේ ප්‍රකාශ කරන්නට කැමැති යි. දක්ෂිණ ලංකාව නොයෙකුත් අතවරවලට නොයෙක් අවස්ථාවල දී පත් වී තිබෙනවා. අපේ යුතුකමක් තිබෙනවා මේ ප්‍රදේශවල ජීවත් වන ජනතාව ගේ ජීවිත මෙයට වඩා වාසනාවන්ත කරවන්න. ඒ නිසයි රජය භාරගත් දවසේ සිට ම අපේ මැති ඇමතිවරුන් නොයෙකුත් බාධා හිරිහැර කරදර මැද්දේ මේ ස්ථිරසාර වැඩපිළිවෙළ ගෙනයන්නේ. ගාමිණී ෆොන්සේකා නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා කිව්වා, මාතර සිට කතරගම දක්වා දුම්රිය පාර එළන්නට බොහෝ අය පොරොන්දු වුණ බව. ඒ පොරොන්දුව ඒ අය ගෙන් ඉටු නුණු බව එතුමාට දැනුම් දී තිබෙනවා. මගේ කාලය අවසාන වන විට ඒ විදියට කියපු අය මගෙ ඉදිරියට එක් කරගෙන එන හැටියට මම ගාමිණී ෆොන්සේකා නියෝජ්‍ය කථානායකතුමාට සැළ කරන්නට කැමැති යි. ඒ කවුද එහෙම කිව්වෙ කියා හොඳට හඳුනාගෙන ඒ අවස්ථාවේදී ඉදිරිපත් කළොත් අපට එය විවෘත කිරීම ඒ අය ලවා ම කරන්නට පුළුවන්කම ලැබේ ය කියා මා විශ්වාස කරනවා.

නව වැඩ පිළිවෙළ

ඒ විතරක් නො වෙයි. අපි මේ ප්‍රදේශයේ වාරිමාර්ග, විදුලිබලය, වාණිජ කර්මාන්ත, කෘෂිකර්ම වැනි ක්ෂේත්‍රවල විශේෂ වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරන්නට දැනට මත් වැඩ පිළිවෙළ ආරම්භ කොට තිබෙනවා. අපේ අගමැතිතුමා මෙ වර අයවැය වාර්තාවෙන් ම ඒ පිළිබඳ වුවමනා කරන සම්පත් නම නියම කොට තිබෙනවා. එයට අපට වුවමනා කරන විදේශ සම්පත් අපට ලැබී තිබෙන බව ප්‍රකාශ කරන්නට කැමති යි.

මේ අවස්ථාවේ තමුන්නාන්සේලා යම් විශ්වාසයක් අපේ රජය කෙරෙහි තැබුවා නම්, එය උපරිම අන්දමින් ම විශ්වාසය තහවුරු කරන්නට අප ක්‍රියාකරනවා. කොයිතරම් බාධා කරදර හිරිහැර තිබුණත් අපි අපේ ගමන් මාර්ගය අඩාළ කෙළේ නැහැ. අපේ උත්සාහය එහෙනම්, එ දා තමුන්නාන්සේලා ජනාධිපතිවරණයේ දීත් මහ මැතිවරණයේ දීත් ඡන්දය පාවිච්චි කරන වෙලාවෙ තමුන්නාන්සේලා ගේ යම් ප්‍රාර්ථනා, සිතුම් පැතුම් තිබුණා නම් ඒවා උසස් අන්දමින් ඉෂ්ට කිරීම යි. අප පක්ෂයක් හැටියට — දේශපාලන පක්ෂයක් හැටියට අපේ ප්‍රතිපත්තිය

තමුන්නාන්සේලා ඉදිරියේ තබා තිබෙනවා. අප පෙන්නා දී තිබෙනවා එය නව පිළිවෙතක් බව ; නව ක්‍රියාමාර්ගයක් බව. අප දේශපාලන පක්ෂයක් වුණත්, කවර දා වත් අතික් දේශපාලන පක්ෂවලට සම්බන්ධ යි කියා ජීවත් වෙන කිසි ම ජන කොටසකට අසාධාරණයක් නොකිරීම යි අපේ ඒ පිළිවෙත, ප්‍රතිපත්තිය.

පොදු ජනතාව එක් එක් දේශපාලන පක්ෂවලට බැදෙනවා. ඒ පක්ෂ වෙනුවෙන් නොයෙකුත් ආකාරයට ක්‍රියා කරනවා. එ සේ කිරීමෙන් බලාපොරොත්තුවන්නේ කිමෙක් ද ? තමන්ගේ දේශපාලන පක්ෂය බලයට ආවා ම තමන් ගේ වැඩ කටයුතු කරගන්නට තිබෙන ආශාව එයින් පිළිබිඹු කරනවා. අද එක්සත් ජාතික පක්ෂය ඇතුළු ව නව දේශපාලන පක්ෂ තිබෙනවා. ඒවාට අපේ රටවැසියන් යොමු වී සිටිනවා, නොයෙකුත් ප්‍රාර්ථනාවන් ඇති ව. යම් විදියකින් ඒ එක එක දේශපාලන පක්ෂවලට ගොනු වී සිටින අය ගේ ප්‍රාර්ථනාවන් එක්සත් ජාතික පක්ෂය විසින් ඉටු කළොත් එතකොට ඒ ජනතාවට අවබෝධ වෙයි, එහෙනම්, මේ සාධාරණ පක්ෂයක්, සාධාරණ රජයක් ය කියන එක. එ සේ තේරුම් ඇරගෙන අපේ ගමන් මාර්ගයට ධෛර්යය දෙන බව තමුන්නාන්සේලා පිළිගන්නවා ඇති.

අපේ රජය තවත් අවුරුදු පහකට මේ රටේ ක්‍රියාත්මක වෙනවා. මේ ගෙනයන වැඩපිළිවෙළ සාර්ථක වුණා ම තවත් අවුරුදු හයක් අපේ පක්ෂයට බලය ලැබෙනවා. ඒක ජනතාව ගේ කැමැත්ත අනුව යි. වෙනත් පක්ෂවලට යොමු වෙලා ඉන්න උදවිය, 88 සිට කල්පනා කළා නම්, අවුරුදු 12 ක් ඒ ගොල්ලො පැතුම් ඇති ව පමණක් ඉන්නවා. අපේ පක්ෂය බලයට එන්න ඕනැ, එතකොට තමයි අපේ වැඩ කරගන්න පුළුවන් වෙන්නෙ කියලා ඒ අය හිතනවා ඇති. මා කරන්න හදන්නේ, අපේ ආණ්ඩුව කරන්න හදන්නේ, සාධාරණ පාලනයක් ඇති කරලා තවත් අවුරුදු ගණනාවකින් තමුන්නාන්සේලා කවරදා වත් සිදු නොවුණු දෙයක් ගැන ප්‍රාර්ථනා කර කර ඉන්න එක දූත් ම තමුන්නාන්සේලාට ඉෂ්ට කර දෙන්නට යි අප උත්සාහ කරන්නෙ.

ඒ නිසා තමයි අප සාධාරණ පාලන ක්‍රමයක් ඇති කරන්න ක්‍රියාකරගෙන යන්නෙ. අප අද ඇති කර තිබෙන වැඩ පිළිවෙළ තමයි,

සුදුසුකම් තිබෙනවා නම්, මොන ජාතියකට, ආගමකට, කුලයකට, පන්තියකට අයිති වුණත්, මොන දේශපාලන පක්ෂයකට සම්බන්ධ වුණත්, ඒක නුසුදුසුකමක් නො වෙයි. සුදුසුකම තිබෙන එක්කෙනාට සාධාරණ ලෙස රැකීරක්ෂා ලැබෙන තත්ත්වයක් ලබාදීම. ඒ වගේ ම තමයි ඉඩම් දීම, ගෙවල් දීම ආදියත්.

අපි අත්දැකීම් අනුව අපේ ගමන් මාර්ගය සකස් කරගෙන ඉදිරියට යන කණ්ඩායමක්. පාසලක ඉගෙනගන්න දරුවන් වාගේ. ඉහළ පන්තිවලට යන්න යන්න ඉගෙනගත් පාඩම්වලින් අප සකස් වෙන්න ඕනෑ. එ වැනි පක්ෂයක් එක්සත් ජාතික පක්ෂය. මට වුවමනා කරන්නෙ එක්සත් ජාතික පක්ෂයට මුදල් ගෙවා සාමාජිකත්වය ලබාගෙන, බැඳී ඉන්න අයට පමණක් ආඩම්බර විය හැකි පක්ෂයක් පමණක් නො ව, ප්‍රතිවිරුද්ධ ව ඉන්නා අය ගේත් ගෞරවය ලබාගන්න පක්ෂයක් බවට පත් කරන්නට යි. ඒ විදියට යි මේ නව පිළිවෙත අප සකස් කර තිබෙන්නේ.

සියලු ම පක්ෂවලට නියෝජනය

ජනසම්මතවාදී රටක නොයෙක් මතිමතාන්තර අනුව ප්‍රතිපත්ති අනුව දේශපාලන පක්ෂ පිහිටුවාගන්න පුළුවන්. ඒ නිදහස තිබෙනවා. ඒ පක්ෂවලින් විකල්ප ප්‍රතිපත්ති ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන්. ඒ අයිතිය අපි ආරක්ෂා කරමු. අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ම ආරක්ෂා කර තිබෙනවා. හැම පක්ෂයකට ම, අප අවකාශ සලසා දී තියෙනවා. ඒ නිසා තමයි අර ඡන්ද කොට්ඨාශ ක්‍රමයේ තිබුණු මන්ත්‍රීවරුන් තේරීම අප වෙනස් කළේ. අද දිස්ත්‍රික්ක ජන අනුපාතය අනුව මන්ත්‍රීන් තේරීම කළ නිසා තමයි, අද පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න හැම පක්ෂයකට ම අවස්ථාවක් ලැබුණේ. ඒ ක්‍රමය එ සේ ම තිබුණා නම්, මෙ වර මහ මැතිවරණයේ දී 89 මහ මැතිවරණයේ දී එක්සත් ජාතික පක්ෂය 5/6 ක ජයග්‍රහණයක් ලබා ගන්නා බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. අප ඒ ඡන්ද ක්‍රමය වෙනස් කොට ජන අනුපාත ක්‍රමය ඇති කළා. ඒ නිසා සියලු ම පක්ෂවලට නියෝජනය ලැබුණා පාර්ලිමේන්තුවේ. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ ඉදිරිපත් වුණා නම්, උතුරෙ කොටි සංවිධානය ඉදිරිපත් වුණා නම් ඒ අයටත් පාර්ලිමේන්තුවේ නියෝජනය ලැබෙනවා. ඒ අය ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. ඒ අයටත් මා ආරාධනා කළා.

ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට කිව්වා. මී ලඟ මහ මැතිවරණය වෙත තුරු වුණත් අපට නියෝජනය ලබා දෙන්න පුළුවන්. ඔය ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කරන්න යෝජනා ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන්. අපරාදේ අහිංසක උදවිය මරන්නේ නැති ව. මම ම කිව්වා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ජාතික ලැයිස්තුවේ ඉන්න මන්ත්‍රීවරු කිපදෙනෙක් ඉවත් කරලා හෝ නියෝජනය ලබා දෙන්නම් කියා. කොටි සංවිධානයටත් එහෙම යි. ඒ ඉල්ලීම භාර ගත්තෙ නැහැ. ඒ අය ජන්ද බලයට වඩා චණ්ඩි බලය හිතට ගත්තා. ඒ අය ජන්ද පත්‍රිකාවට වඩා ආයුධය අතට ගත්තා. "අවි ගත්තෝ අවියෙන් ම නසිති." කියන එක කවර දත් ඔප්පු වී තියෙන දෙයක්. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට අයත් වුණු ඉරණම ඒ ගොල්ලන් ම ඇති කරගත් එකක්. මම බොහෝ දෙනා ගෙන් දොස් අහඅහා ඒ ගොල්ලන්ට ආරාධනා කළා. කියපු එක ඇහුවෙ නැහැ.

භීෂණයේ විනාශය

මේ රට ආරක්ෂා කිරීමේ බලය තිබෙන්නේ ත්‍රිවිධ හමුදාවටත්, පොලිසියටත් ය. රට රැකීම, රටේ ජනතාව රැකීම ත්‍රිවිධ හමුදාවටත්, පොලිසියටත් පැවැරී තිබෙන්නේ සාමාන්‍ය නීතියට ඉහළින් චණ්ඩිකම් තිබේ නම් භීෂණය තිබේ නම් එයට පටහැණි ව ක්‍රියා කරන්න යි.

මා ජනාධිපති වුණා ම දවස් 11 ක් යන්න ඉස්සර වෙලා, හදිසි නීතිය ඉවත් කළා. 1800 ක් හිරභාරයේ සිටි අය නිදහස් කළා. මොකද වුණේ ? ඒ ගොල්ලන් ආපහු ඇවිත් අපට ගහන්න පටන් ගත්තා ; අහිංසක අය මරන්නට පටන් ගත්තා ; අහිංසක සංඝරත්නය පවා විනාශ කරන්නට පටන් ගත්තා. මා ගාව තිබෙනවා මුළු ලැයිස්තුව ම.

එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පමණක් මරා දාපු සංඛ්‍යාව, අප දැනගෙන හොයාගෙන තිබෙන සංඛ්‍යාව, 1783 යි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය 102 යි. ශ්‍රී ලංකා මහජන පක්ෂය 35 යි. කොමියුනිස්ට් පක්ෂය 14 යි. නව සමසමාජ පක්ෂය 03 යි. ලංකා සමසමාජ පක්ෂය 02 යි. රජයේ සේවකයන් 485 යි. පොලිස් නිලධාරීන් 324 යි. සන්නද්ධ සේවා නිලධාරීන් 202 යි. පළාත් සභා නියෝජිතයන් 64 යි. පොලිසියට ඔත්තු දුන්නයි කියා 253 යි. වෙනත් දේශපාලනඥයන් 06 යි. සාමාන්‍ය පුරවැසියන් 3070 යි. වෘත්තිය සමිති නිලධාරීන් 27 යි. භික්ෂූන්

වහන්සේලා 30 යි. කතෝලික පූජකවරුන් 02 යි. විශ්වවිද්‍යාල මහාචාර්යවරුන් 02 යි. පාසැල් ප්‍රධානීන් 50 යි. ජනමාධ්‍යකරුවන් 04 යි. නීතිඥයන් 10 යි. වෛද්‍යවරුන් 04 යි. ඉංජිනේරුවන් 03 යි. වතු අධිකාරීන් 18 යි. ප්‍රසිද්ධ වෙළඳ ව්‍යාපාරිකයන් 06 යි. පොලිස් නිලධාරීන් ගේ පවුල් 92 යි. සන්නද්ධ නිලධාරීන් ගේ පවුල් 70 යි. වෙනත් සාමාන්‍ය අහිංසක පොදු රටවැසියන් 2752 යි.

මේ උදවිය ගේ අම්මලා, තාත්තලා, තැදෑයෝ මොන තරම් දුකෙන් ද, වේදනාවෙන් ද ජීවත් වෙන්නෙ ? කවුද මේ උදවිය ගැන හොයන්නෙ බලන්නෙ ? අපේ රජය බව මම නමුන්නාන්සේලාට ප්‍රකාශ කරන්න කැමැති යි. මේ උදවිය අම්මලා තාත්තලා සහෝදර සහෝදරියන් නැති අය. කුමක් නිසා ද මේ අහිංසකයන් මේ විදියට අමු අමුවේ ම මරා දැම්මේ ?

ඒ විතරක් ද ? ආර්ථිකයට කරපු අපරාධය, රුපියල් කෝටි 500 ක් දළ වශයෙන් ගණන් බලා තිබෙනවා. මේ ආර්ථිකය විනාශ කරපු හැටියට. තැපැල් කන්තෝරු 680 යි. දිස්ත්‍රික් සංවර්ධන සභා/ප්‍රාදේශීය කාර්යාල 110 යි. ගොවිජන සේවා මධ්‍යස්ථාන 103 යි. ලංගම බස් රථ 553 යි. රාජ්‍ය සේවා නිලධාරී කාර්යාල 294 යි. විදුලි ට්‍රාන්ස්පෝමර් 132 යි. රජයේ වාහන 116 යි. සන්නද්ධ නිලධාරීන්ගේ නිවාස 107 යි. පොලිස් නිලධාරීන්ගේ නිවාස 76 යි. උපදිසාපති කාර්යාල 79 යි. වතු අධිකාරීන්ගේ නිවාස/කාර්යාල 38 යි. වතු කර්මාන්තශාලා 73 යි. මහේස්ත්‍රාත් උසාවි 17 යි. දුම්රිය ස්ථාන 24 යි. ලංගම ඩිපෝ 15 යි. සමුපකාර වෙළඳසැල් 16 යි. රජයේ පාසැල් 08 යි. දුම්රිය 16 යි. පුද්ගලික බස් රථ 60 යි. පුද්ගලික වාහන 34 යි. සහකාර පොලිස් අධිකාරී කාර්යාල 08 යි. පුද්ගලික ගොඩනැගිලි 33 යි. මොන තරම් විශාල මුදලක් විනාශ කළා ද ?

මම අපේ ස්වාමීන්වහන්සේලා ගේ නම් කීපයක් සඳහන් කරන්නම්. අමු අමුවේ ම මරා දැම්මේ කිසි ම වරදක් කළ නිසා නො වෙයි, යුක්තියට සාධාරණයට කථා කළ නිසා ; ජනසම්මත වාදය පිළිගත්තු නිසා ; නොයෙක් දේශපාලන පක්ෂවලට වැඩකටයුතු කළ නිසා ; අනෙකුත් ස්වාමීන් වහන්සේලා ධර්මය දේශනා කළ නිසා ; දේශපාලන සම්බන්ධකමක් නැති ව බණ භාවනා කළ නිසා. නොයෙකුත් ආරණ්‍ය සේනාසනවල දී ද ස්වාමීන්වහන්සේලා මරාදමනු ලැබුවා.

ගරු පොහොද්දරමුල්ලේ පේමාලෝක ස්වාමීන් වහන්සේ. උන් වහන්සේ විජය කුමාරණතුංග මහතාගේ පක්ෂය වන මහජන පක්ෂයේ අනුශාසක ස්වාමීන් වහන්සේ. ගරු මාලඹේ සෝමරතන ස්වාමීන් වහන්සේ. ගරු අඟුණකොළපැළැස්සේ උපාලි ස්වාමීන් වහන්සේ. ගරු කොටිකාවත්තේ සද්ධාතිස්ස නායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ. ගරු හේමාලෝක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ. ගරු සොරගුණේ පඤ්ඤාසාර නායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ. ගරු වැල්ලේතොට පඤ්ඤාදස්සී නායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ. ගරු කහව විමලසිරි ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ. ගරු ශාස්ත්‍රාචාර්ය තිරාණගම රතනසාර නායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ. ගරු තාඹුගල ආනන්දසිරි නායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ. ගරු අඹේවෙල චන්දජෝති ස්වාමීන් වහන්සේ.

ක්‍රිස්තියානි පියතුමන්ලා : ගරු මයිකල් පෝල් රුද්‍රිගු පියතුමා. ගරු ලයනල් ජයසිංහ පියතුමා.

එතකොට අපේ ආණ්ඩුවෙ, අපේ පක්ෂෙ, අපේ මන්ත්‍රීවරුන්, අපේ නායකයන් කී දෙනෙකු විනාශ කළා ද ? මේ ප්‍රදේශයේ බොහොම උත්සාහයෙන් තමුන්නාන්සේලාට සේවය කළ හිටපු මන්ත්‍රී ජිනදාස විරසිංහ මැතිතුමා, දිසා ඇමති හැටියට විශාල සේවයක් කළ කීර්ති අබේවික්‍රම ඇමතිතුමා. ඉතා ම අහිංසක පොදු ජන සේවකයකු හැටියට කවුරුත් පිළිගත් ජී. වී. ඇස්. ද සිල්වා දිසා ඇමතිතුමා, ගරු ලයනල් ජයතිලක ඇමතිතුමා, අනුර ඩැනියෙල් මන්ත්‍රීතුමා, අපේ පක්ෂයේ මහ ලේකම් නන්දලාල් ප්‍රනාන්දු මහතා, අපේ පක්ෂයේ සභාපති හර්ෂ අබේවර්ධන මහතා, හිටපු උප ඇමති ඩබ්ලිව්. ඇම්. ජී. ටී. බණ්ඩා මහතා, හිටපු මන්ත්‍රී මෙරිල් කාරියවසම් මහතා, හිටපු මන්ත්‍රිනී දයා සේපාලි සේනාධීර මන්ත්‍රීතුමිය.

අතිකුත් දේශපාලනඥයන්, විජය කුමාරණතුංග මහතා, ඇස්. ඒ. යාලේගම මහතා, ජෝර්ජ් රත්නායක මහතා, ඉන්ද්‍රපාල අබේවීර මහතා.

පලාත් සභිකයන්–රංජිත් වික්‍රමරත්න මහතා, ආතර් සිරිසේන මහතා, ලෙස්ලි රණගල මහතා, අයිවන් ජයසේකර මහතා, ජයන්ත මල්ලිමාරච්චි මහතා, ජී. ඩී. ප්‍රේමචන්ද්‍ර මහතා, ඇම්. ඉස්මයිල් ලෙබ්බෙ මහතා.

මහාචාර්යවරුන්, අධ්‍යාපනඥයන්, විදුහල්පතිවරුන් : මහාචාර්ය ස්ටැන්ලි විජේසුන්දර මහතා, මහාචාර්ය පටුවතා විතාන මහතා, හක්මන පනන්වෙල විද්‍යාලයේ විදුහල්පති, ධර්මදාස දිසානායක මහතා, පදලංගල මහා විද්‍යාලයේ විදුහල්පති කේ. එස්. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මහතා, උඩුගම මහා විද්‍යාලයේ විදුහල්පති ඩී. එම්. පියරත්න මහතා, රත්න මහා විද්‍යාලයේ විදුහල්පති ඩී. කේ. ලියනආරච්චි මහතා, වත්තේගම මහා විද්‍යාලයේ විදුහල්පති එච්. එම්. ගුණසේකර මහතා, වැලිමඩ මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයේ විදුහල්පති ගෞරවාර්හ ඉඳුසුමන ස්වාමීන්ද්‍රයන් වගන්සේ.

ඔය විදියට කරන ලද මේ මහා මිනිස් ඝාතනය දැන් සමහර අයට අමතක වෙලා.

ජනමාධ්‍යකරුවන් : නෙවිස් ගුරුගේ මහතා, ප්‍රේමකීර්ති ද අල්විස් මහතා, කුලරත්න අමරතුංග මහතා, සාගරිකා ගෝමස් මෙනෙවිය.

එ වැනි භීෂණයකින් තමයි, මේ රට විනාශයට පත් කෙළේ. එහෙත් අපි රජයක් හැටියට පක්ෂයක් හැටියට අවි ආයුධ කෙරෙහි විශ්වාසය තබන කණ්ඩායමක් නො වෙමු. අප පුළුවන් තරම් උත්සාහ කළා සාකච්ඡාවෙන් මේ ප්‍රශ්න විසඳන්න. මේ විදියට මිනී මරාගෙන, මිනී මරාගෙන එන විට, තුණ්ඩු කැබැල්ලෙන් මුළු රට ම අකර්මණ්‍ය කරන කොට මුළු රටේම ජනතාව ම අපට කිව්වා, ඇයි බලාගෙන ඉන්නෙ ? අපට කරන්න දෙයක් තිබුණේ නැහැ. නැවතත් හදිසි තත්ත්වය ප්‍රකාශ කළා. මා කිව්වා, හදිසි තත්ත්වය ආයෙමත් දැම්මොත්, ත්‍රිවිධ හමුදාවට යි, පොලීසියට යි, තමන්ගෙ රාජකාරිය ඉෂ්ට කරන්න වෙනවා කියා. ත්‍රිවිධ හමුදාවෙත්, පොලීසියෙත් ඒ විරෝදර භටයන් තමන් ගේ ජීවිත පූජා කරමින් තමන් ගේ දරු පවුල් පූජා කරමින්, තමුන්නාන්සේලා ආරක්ෂා කරන්න ක්‍රියා කළා. ඒකෙ ප්‍රතිඵලය නිසා තමයි, අද මේ අතිවිශාල ජනකායක් මෙහාට ඇවිත් තමුන්නාන්සේලාට පෙන්වන්න පුළුවන් වී තිබෙන්නේ තමුන්නාන්සේලා ගේ ප්‍රසාදය මේ භීෂණයෙන් මේ රට ගලවා ගැනීම ගැන.

දෙබිඩි පිළිවෙත

ඇතැම් උදවිය දැන් අතීතය අමතක කරලා. දේශපාලන ප්‍රයෝජන ලබාගන්න උත්සාහ කරනවා. ඒ අය තේරුම් ගන්නට ඕනැ, ඒ උදවියට

වත් පාරට බහින්න බැරි වුණා. ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා සිටියා ආරක්ෂාව. කොච්චර දූත්තත් හටයෝ මදි කියන්න පටන් ගත්තා. තුවක්කු මදි යි. කිව්වා. ඒ වෙලාවෙ එහෙමයි කිව්වෙ. දූත් මොකද කරන්නෙ.

දූත් පිත්තුර අරන් යනවා පිටරටවලට. මොකට ද ? ලංකාවට උදව් කරන්න එපා කියා කියන්න. ලංකාවට උදව් කරන්න එපා කියන්නෙ මොකට ද ? තමුන්නාන්සේලාට උදව් කරන්න එපා කියන්නයි. එහෙම කියන අය තමයි, මාතර ඉඳලා කතරගමට දුම්රිය දමාවි ද කියා අහන්නේ.

මේ රටේ සම්පත් මදි බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. මේ රටේ රුපියල් කෝටි 500 ක දේපොළ විනාශ කරලා. තමුන්නාන්සේලා දන්නවා අපට ආධාර උවමනා කරනවා. එහෙම ආධාර දෙන්න ලැහැස්ති වන අයට පිත්තුර ගෙන ගොස් පෙන්වනවා ; කියනවා උදව් කරන්න එපා කියා. සහෝදර සහෝදරියනි, දහස් ගණන් අමු අමුවේ මරාදමාලා අදත් ඇඩූ කඳුළින් දෙමව්පියන් ඉන්නවා. ඒවා ගැන කල්පනාවක් කැක්කුමක් නැහැ. වන්දි ඉල්ලනවා. වන්දි ගෙවන්නට සල්ලි කොහෙන් ද ? සල්ලි එන උල්පත් වහන්න යනවා. සල්ලි දෙන්න ලැස්ති අයට සල්ලි දෙන්න එපා කියනවා. මේ දෙ බිඩි ප්‍රතිපත්තිය කුමක් ද කියා තමුන්නාන්සේලාට කල්පනා කරන්න පුළුවන්. එහෙත් අද තමුන්නාන්සේලා ඒ උදව්යට හොඳ පාඩමක් උගන්වා තිබෙනවා. "තමුසෙලගේ දෙබිඩි ප්‍රතිපත්ති අපි පිළිගන්නේ නැහැ" කියන එක.

මේ රටේ ජනතාව ඉතා බුද්ධිමත් ජනතාවක්. මේ රටේ ජනතාව දන්නවා අර ගාමිණී පොන්සේකා — නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා කිව්වා වාගේ හරි වැරැද්ද තේරුම්ගන්න පුළුවන් ශක්තියක් තමුන්නාන්සේලාට තිබෙනවා. අප උත්සාහ කරන්නේ, සාධාරණ පාලන තන්ත්‍රයක් ඇති කරන්න. අපි එක් එක් දේශපාලන පක්ෂවල අය වුණත්, අපට වුවමනා කරන්නේ සියලු ම දේශපාලන පක්ෂවලට එක්රොක් වී සිටින කාටත් සාධාරණය ඉෂ්ට කරන්න. ඒක තමයි, අපේ පිළිවෙත. ගාමිණී පොන්සේකා නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා කිව්වා, මා කුඩා කාලෙ ඉඳලම අත්දැකීම් ලබාගෙන තිබෙනවා කියා. ඒක සම්පූර්ණ ඇත්ත. ඒ අත්දැකීම්වලින් ඉගෙනගත්ත පාඩම්වලින් අප ප්‍රයෝජනය ගන්නවා.

පස් වැදගත් පිළිවෙත

මා ළඟදී කිව්වා, සිරිකොත මන්දිරයේ දී මා පිළිවෙත් පහක් අනුවයි මේ රජය ගෙනයන්නේ කියා. ඒ පිළිවෙත් පහ මොකක් ද ? මා නිදර්ශනයකින් එය ඔප්පු කළා. මා උප නගරාධිපති වුණාම, ඒ පළාතේ ජනතාව එකට එකතු වෙලා, සල්ලි එකතු කරලා රුපියල් නවදස් ගණනකට 1955 දී මට මොරිස් මයිනර් කාර් එකක් අරන් දුන්නා. ඒ වෙලාවෙ මා මෝටෝ රථයක් එළවන්න දැනගෙන හිටියෙ නැහැ. දැන් මෝටෝ රථයක් ලැබෙන්න යන නිසා, දැන් මට ම මෝටෝ රථය එළවන්න සිද්ධ වෙන නිසා, ඩ්‍රයිවින් ඉගෙනගන්න සිද්ධ වුණා. මගේ මිත්‍රයකු ඔහු ගේ රියැදුරු මහතා මේ වැඩේට පැවරුවා. බොහො ම දක්ෂ රියැදුරෙක්. අවුරුදු තිස් ගණනක් එතකොට රියැදුරුකම කර තිබෙනවා. එයා කිසි ම අනතුරකට භාජනය වී නැහැ. එයා පැදවූ කිසි ම රථයක් කිසිම අනතුරකට භාජනය වෙලත් නැහැ. එයා බොහො ම හොඳ රියැදුරු මහත්මයෙක්. එයා ගෙන් එළවන්න ඉගෙන ගන්නා ලෙස මට කිව්වා.

විශ්වාස කරන්න ! එක දවසින් මට ඩ්‍රයිවින් ඉගැන්නුවා. එයාට උගන්වන්න ලේසි වුණෙත් ඊට කලින් මා වාහනයක යන කොට රියැදුරු මහතා එක්කම තිබෙන ආසනයේ වාඩි වෙලා මේ වාහනය එළවන හැටි මම බලාගෙන ඉඳලා තිබෙනවා. මොන මොන වැරදි ඒ ගොල්ලන් ගෙන් සිද්ධ වුණා ද කියන එකත්, රියැදුරුකම නොදත් වාහනයේ යන කෙනකු හැටියට මට අවබෝධ වී තිබුණා. මම අධිෂ්ඨානයක් ඇතිකරගෙන හිටියා මට වාහනයක් එළවන්නට අවස්ථාවක් ලැබුණොත් ඒ ඩ්‍රයිවර්ලා කරන වැරදි මා කරන්නේ නැහැ කියලා.

වාහනය එළවන්න උගන්වපු එක්කෙනා මට කාරණා පහක් කිව්වා. හෝන් එකක් තිබුණාට නිතරම ඔක ගහන්න එපා කිව්වා. ඒක මහ කරදරයක්. ඒක දක්ෂ ඩ්‍රයිවර් කෙනකු කරන වැඩක් නොවෙයි. පරිස්සමෙන් එළවන්නට ඕනෑ. ඒක මට කියා දුන් එක පාඩමක්.

හැම තිස්සෙ ම බ්‍රේක් එක පාගන්න යන්නත් එපා. ගියර් එක පාවිච්චි කරන්න කියා කිව්වා. බ්‍රේක් එක හුඟාක් ඕනෑවට වඩා පාවිච්චි කළොත් ඒක කාර් එකට හොඳ නැහැ. ගියර් එක තිබෙන්නෙ ඒ සඳහා. හොඳට බුද්ධිමත් ව පාර දිහා බලාගෙන යනවා නම්, වාහන ධාවනය අඩු කරගන්න ඕනෑ තැන තමාට තේරෙනවා. ඒක ගියර් එකෙන් කරන්න කියා. ඒ අතික් පාඩම.

ඊළඟට මට කිව්වා කාර් එක එළවාගෙන යන විට ඒ කාර් එකේ ඉන්න අයට බය හිතෙන විදියට එළවාගෙන යන්න එපා කියා. මා දන්නවා මාත් කාර්වල ගිහිං තියෙන නිසා සමහර ඩ්‍රයිවර්ලා එළවන විට පණ බයේ ගැහෙනවා එළවාගෙන යන විදියට. දක්ෂ රියැදුරා කවරද වත් වාහනේ ගමන් කරන අයට භයක් සිතෙන අන්දමට එළවන්නේ නැහැ. එයා බොහො ම පරිස්සමෙන් ගමන් කරන්නෙ. ඒ පාඩමත් මට කියා දුන්නා.

නිතර නිතර හෝන් ගහන්න එපා. එ සේ කරන්නෙ අවශ්‍ය ම තැනක යි. බ්‍රේක් එක නිතර පාගන්න එපා. ගියර් එක පාවිච්චි කරන්න. වාහනේ යන අයට බයක් හිතෙන ආකාරයට වාහනය ධාවනය කරවන්න එපා.

ඊළඟට මට කිව්වා මෙ වාහනය ගිහින් කොහේ හරි නවත්වනවා නම් ආපහු යන්න සූදානම් කරලා වාහනය නවත්වන්න කියා. ඒ තවත් පාඩමක් මට උගන්වපු.

අනෙක් එක මට කිව්වා, වාහනය ධාවනය කරගෙන යන විට මතක තියා ගන්න, පාරෙ තවත් වාහන ගමන් කරනවා, තවත් රියැදුරන් ඉන්නවා, ඒ අය දක්ෂ රියැදුරන් නොවෙන්න පුළුවන්, ඒ අය මාර්ග නීති කඩාගෙන ගමන් කරනවා, ඒක මතක තියාගෙන ඒ අයගේ වැරදිවලටත් ඉඩ තියාගෙන තමන් ගේ වාහනය ගමන් කරවන්න. ඒ ගොල්ලන් ගේ වරද නිසා මේක වුණා ය කියා කියලා වැඩක් නැහැ. ඒ ගොල්ලන් ගෙ වැරදිවලටත් ටිකක් ඉඩ තියලා වාහනය පරිස්සමෙන් ගෙනයන්න.

මෙ පාඩම් පහ මට කියා දී තිබෙනවා. මා මේ රජය ගෙනයන්නෙත් ඒ පාඩම් පහ උඩ.

මම නිකම් බොරුවට කැගහන්නෙ නැහැ. තර්ජනය කරන්නෙ නැහැ. වහසි බස් දෙඩන්නෙ නැහැ. මා නිතර මබ්‍රේක් එක පාගන්නෙ නැහැ. මා නිතර ම අවවාද කරනවා ගියර් එකෙන්. නතර කරන්න ඉස්සරවෙලා, බ්‍රේක් එක පාගන්න ඉස්සරවෙලා, මගේ මැති ඇමතිවරුන්ට ගියර් එක මාරු කර කර මා පෙන්වනවා. බැරි ම තැන තමයි බ්‍රේක් එක තද කරන්නෙ.

එතකොට මා මෙ මුළු රටක් ම ගෙන යනවා. ඒ යන උදවිය භයට පත් කරන්නට මා ගෙන යන්නේ නැහැ. මා දන්නවා මගේ පක්ෂය විතරක්

නො වෙයි මේ රටේ තිබෙන්නේ. මා දන්නවා මගේ ආණ්ඩුව විතරක් නො වෙයි මේ ලෝකයේ තිබෙන්නේ. වෙනත් කාර් තිබෙනවා, වෙනත් රියැදුරන් ඉන්නවා ඒ ගොල්ලන් ගෙන් වැරදි සිද්ධ වෙන්න පුළුවන්. ඒ නිසා ඒ ගොල්ලන් ගේ වැරදිවලටත් ඉඩ තියලා තමයි මගේ වාහනය මා දක්කන්නේ. ඒ නිසා මා වැඩියෙන් හැප්පෙන්නෙ නැහැ. බැරි ම තැන ඒ අය හැප්පුණොත් හැප්පෙන්නෙ ඒ අය තුවාළ කරගෙන බව ජේ. වී. පී එකට වෙච්ච දෙයින් ම තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. ඒ වගේ ම මගේ මේ වාහනය මා ගෙනයන්නේ, ගෙන ගොස් මා කවරද හරි නවත්වන්නෙ මගෙන් පස්සේ එන අයට රිවර්ස් කරල යන්න නො වෙයි, කෙළින්ම වාහනය ඉදිරියට ගෙනයන්න.

මේ කරුණු පහ අනුව සාධාරණ පාලනයක් අප ගෙනයනවා. පුළුවන් තරම් අනෙක් පක්ෂ එක්ක සාකච්ඡා කරනවා. අනිත් අයට කන් දෙනවා. ඝා එක්කත් කතා කරලා තමයි මේ කටයුතු කරන්නේ.

රජයක් තිබෙනවා ය කියා. රාජ්‍ය නායකයා වුණා ය කියා, උඩඟුකමෙන්, බල තණ්හාවෙන්, මේ වැඩපිළිවෙළ අප ගෙනයන්නෙ නැහැ. අප දන්නවා අපේ වාහනයේ අපේ පාලන තන්ත්‍රය තුළ අතිවිශාල අහිංසක ජනතාවක් ජීවත් වෙනවා. ඔවුන් ගේ බිය අඩු කරන්නට ඕනෑ. ඔවුන් ගේ දුක අඩු කරන්න ඕනෑ. ඔවුන් පරිස්සමෙන් බලාපොරොත්තු වන ස්ථානය කරා අප ගෙන යන්න ඕනෑ කියන හැඟීම අනුව යි අපේ පාලනය අප ගෙනයන්නේ.

අය-වැය සමනය

මම කැමැති යි අපේ රටේ ජනතාව වෙනුවෙන් අපේ රටේ මුදල් පාලනය කරන අපේ මුදල් ඇමතිතුමාට, ඒ ධුරය දරන අග්‍රාමාත්‍යතුමාට විශේෂ ප්‍රශංසාවක් කරන්න. අප ආණ්ඩුව භාරගත්තා 1989 දී. ඒ භාරගන්න වෙලාවෙ මේ රටේ තිබුණු තත්ත්වය තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. අතිවිශාල මුදල් සම්භාරයක් අපට වියදම් කරන්නට සිද්ධ වුණා ආරක්ෂක කටයුතුවලට. ත්‍රස්තවාදය මර්දනය කිරීමේ කටයුතුවලට.

ත්‍රස්තවාදීන් කළ මේ විනාශයට අතිවිශාල මුදලක් වියදම් කරන්න සිද්ධ වුණා. බොහෝ දෙනා හිතුවා අපට විදේශාධාර ලැබෙන්නෙ නැහැ. අපට මේ රට ගෙනයන්න බැහැ කියලා. එහෙත් 1989 දී අප කොහොම හරි මේ වැඩ පිළිවෙළ ඉදිරියට ගෙනගියා. උතුරෙත් නැගෙනහිරත් ආයෙමත් ආරම්භ වුණා භයානක තත්ත්වයක්. කවුරුත් හිතුවා මේ පාර නම්, මේ ආණ්ඩුව ඇදගෙන වැටෙයි. මුදල් අහේනියක් ඇති වෙයි කියා. අපි ඉල්ලුවේ අට සිය ගණන යි. අපට දහක් ම ලැබුණු බව මම නමුන්නාන්සේලාට ප්‍රකාශ කරන්න කැමැති යි. අපේ අය වැය අද සමනය කරන්නට පුළුවන් වුණේ විශේෂයෙන් ම විදේශ ආධාර ලැබුණු නිසයි. බොහෝ උදවිය කියයි විදේශ ආධාර ලබාගෙන රටක අයවැයක් සමනය කිරීම ඒ තරම් හපන්කමක් නො වෙයි කියා. එහෙම කරන්නට සිද්ධ වුණේ ස්වදේශිකයන් ස්වදේශයේ සම්පත් විනාශ කළ නිසා බව මම නමුන්නාන්සේලාට මතක් කරන්න ඕනැ.

මම පෙන්වන්නම් නමුන්නාන්සේලාට මොන තරම් විනාශයක් කර තිබෙනවා ද අපේ රජයේ සම්පත්වලට. ජේ. වී. පී. භීෂණය නිසා රුපියල් දස ලක්ෂ 10,000 ක් අනිවාරයෙන් විනාශ වුණා. උතුරු නැගෙනහිර භීෂණය නිසා රුපියල් දස ලක්ෂ 5,000 ක් විනාශ වුණා. එතකොට රුපියල් දස ලක්ෂ 15,000 යි. අප සාමාන්‍ය කාලවල වියදම් කරන්නේ රුපියල් දස ලක්ෂ 2,500 යි. එහෙත් මොකක් ද අපේ රටට සිද්ධ වුණේ. 1989 වන විට උතුරු නැගෙනහිර භීෂණයට – ජේ. වී. පී. භීෂණයට රුපියල් දස ලක්ෂ 50,000 ක් වියදම් කරන්නට සිද්ධ වුණා ආරක්ෂාව සඳහා. 1989 දස ලක්ෂ 13,000 යි. 1990 දස ලක්ෂ 17,000 යි. එතකොට දේපොළ විනාශයට රුපියල් දස ලක්ෂ 15,000 යි. ඔක්කොම එකතු කළා ම රුපියල් දස ලක්ෂ 95,000 යි. එතකොට අපේ ස්වදේශිකයන් උතුරු නැගෙනහිර සහ අනෙකුත් පළාත්වල භීෂණය නිසා, මේ භීෂණයට වියදම් කරන්නට අපේ සම්පත් යෙදවූ නිසා, ආරක්ෂාව සඳහා, දේපොළ විනාශය සඳහා, ස්වදේශිකයන් කළ මේ අපරාධය රුපියල් දස ලක්ෂ 95,000 යි. ඒ විනාශය නොකළා නම්, අද අය වැය පරතරය රුපියල් දස ලක්ෂ 60,500 යි. එය අපේ ම සම්පත්වලින් පියවාගන්න තිබුණු බව මම මතක් කරන්න කැමැති යි.

ඒවා එළිකරන්නේ නැහැ. ඇතැම් උදවිය ඇත්ත යටපත් කර තමයි කථා කරන්නේ. එහෙම තියෙන වෙලාවක අප රජයේ සේවකයන් ගේ සංස්ථා සහ පළාත් පාලන ආයතනවල සේවකයන් ගේ පඩිනඩි වැඩි කර තිබෙනවා.

රුපියල් 2,000 ට අඩු ඒ වැඩ කරන ජනතාවට රුපියල් 300ක් සහ රුපියල් 3,000 ට අඩු රුපියල් 2,000 ත් 3,000 ත් අතර සේවකයනට රුපියල් 200 ක් වශයෙන්. 1977 ඉඳල එක්සත් ජාතික පක්ෂය පඩි වැඩි කර ආකාරය තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. ඒ වගේ ම මෙ වර අපි පෞද්ගලික අංශයේත් සේවකයන්ට ආදයම් බදු ගෙවීමෙ සහනයක් ලබා දී තිබෙනවා. අපි රාජ්‍ය සේවකයන්ට කලින් ම ඒ සහනය ලබා දුන් බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. මේ අමාරුකම් මැද්දේ තමයි. වනසිංහ වැටුප් වාර්තාව අනුව අප වැටුප් 50% කින් වැඩි කළේ. 1988 දී ම. එනකොට තමුන්නාන්සේලාට පෙනෙයි අමාරුකම් තිබුණු බව. අපේ වැඩකරන ජනතාව ගේ අමාරුකම් අප අමතක කළේ නැහැ.

ජනසවිය ආරම්භ කළේ අනෙක් පොදු ජනතාවගේ අමාරුකම්වලට සහනයක් ලබාදෙන්න. ඒ නිසා මම කැමති යි පැහැදිළි කරන්නට අපේ රජය කො පමණ අමාරුකම් තිබුණත් පොදු යහපත පිණිස ස්ථිරසාර වැඩපිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරන බව.

ඒ වාගේ ම මා මුදල් ඇමතිතුමාට, අගමැතිතුමාට ප්‍රශංසා කරනවා. මා රජය භාරගත්තු ද ඉඳලා එතුමා මගේ අනුමැතිය ලබාගන්නට ආවේ නැහැ වට්ටිනාකමක් නැති කොළ අච්චු ගහන්න.

තමුන්නාන්සේලා දන්නවා අපේ ආණ්ඩුවට 1978 ඉඳලා 1988 වෙනකම් කලින් හිටපු මුදල් ඇමතිවරු යම් යම් හේතු නිසා වට්ටිනාකමක් නැති කොළ අච්චු ගහන්න සිදු වුණා. රුපියල් දස ලක්ෂ 35,000 ක්. උද්ධමනය වැඩි වුණා. එහෙත් මෙ මුදල් ඇමතිතුමා මෙ පදවිය භාරගත් ද ඉඳලා මා එතුමා ගෙන් කළ එක ඉල්ලීමක් තමයි කොළ අච්චුගහන්න තම් මා ගාවට එන්න එපා. එතුමා අවසර අරගෙන තිබුණා රුපියල් දස

ලක්ෂ 4,000 කට වටිනාකමක් නැති කොළ අච්චුගහන්න ගිය පාර. මේ පාරත් අවසර අරන් තිබෙනවා රුපියල් දස ලක්ෂ 1000 ක වටිනාකමක් නැති කොළ අච්චුගහන්න. එහෙත් මම සන්තෝෂයි කියන්න 1989 දීත් ඒ බොරු සල්ලි ගැහුවෙ නැහැ. වටිනාකමක් නැති සල්ලි අච්චු ගැහුවෙ නැහැ. මේ අවුරුද්දෙදීත් එතුමා අයවැය වාර්තාවෙත් කියනවා එහෙම කරන්නට බලාපොරොත්තුවක්වත් නැහැ යි කියා. ඒක විශිෂ්ට ජයග්‍රහණයක් බව මා මතක් කරන්නට ඕනැ. ඒ ප්‍රමාණයට උද්ධමනය වැඩි වෙයි. අප ඒකත් පාලනය කරනවා.

අර කලින් අච්චු ගහපු වැදගත් නැති රුපියල් දස ලක්ෂ 35,000 උද්ධමනය තමයි දූත් අපේ ඇඟපතට දැනෙන්නෙ. නිතර ම උණ අරගෙන වාගේ දැනෙන්නේ. එහෙත් තමුන්නාන්සේලා ගිලෙන්නට අප ඉඩ තියලා නැහැ. කොහොම කොහොම හරි කරේ තියාගෙන පීනාගෙන තමුන්නාන්සේලා මේ ආර්ථික අහේනියෙන් එගොඩ කරන බව මම මතක් කරන්නට කැමතියි. ඒ නිසා තමයි මා බැගෑපත්ව ආයාචනා කරන්නෙ හැමදෙනාගෙන්ම කරුණාකරලා, අනවශ්‍ය ආරාවුල් වියවුල් ඇති කරන්න එපා.

සාධාරණ පාලන තන්ත්‍රයක් සඳහා

මේ අහිංසක ජනතාව දූත් අවුරුදු ගණනාවක් ජේ.වී.පී. භීෂණයෙන් බැට කනවා. උතුරෙ නැගෙනහිර කොටි භීෂණයෙන් ජනතාව බැට කනවා. කරුණා කරලා වුවමනා නැති ආරාවුල් වියවුල් ඇති කරන්න එපා. තමන් ගේ වාසිය සඳහා අහිංසක ජනතාව බිලි දෙන්න එපා. මේ ජනතාව දුක් වින්ද ඇති. මොන තරම් විනාශයක් වුණා ද මේ ජනතාවට. මොන තරම් විශාල මුදලක් නාස්ති කළා ද. රුපියල් දස ලක්ෂ 95,000 ක්. අද අයවැය හිඟය රුපියල් දස ලක්ෂ 60,500 යි. බලන්න කොච්චර ඉතුරු කරගන්න තිබුණා ද ?

සහෝදර සහෝදරියනි, අප උත්සාහ කරන්නේ සාධාරණ පාලන තන්ත්‍රයක් ඇති කරන්න. ඒ පාලන තන්ත්‍රයේ ප්‍රයෝජනය එක්සත් ජාතික

පාක්ෂිකයන්ට පමණක් නො වෙයි. සියලු ම ජන කොටස්වලට. සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම්, බර්ගර් වුණත්, එක්සත් ජාතික පක්ෂය වුණත්, වෙනත් පක්ෂයක වුණත්, අපි සියලු දෙනාට ම යුක්තිය ඉෂ්ට කරන්නට යි ක්‍රියා කරන්නේ.

අප පටන් ගත්තේ භීෂණ සමයක දී, එක පැත්තකින් ජේ.වී.පී. භීෂණය. අනෙක් පැත්තෙන් උතුරේ භීෂණය. ඒ භීෂණය නතර කරන්නට යම් පියවරවල් අරන් තිබුණා. එකක් තමයි ඉන්දියානු හමුදාව අප ම මේ රටට කැඳවීම. ජනාධිපතිවරණයේදී ම හැම පක්ෂයක් ම අපට විරුද්ධව ඇවිත් කිව්වා එක්සත් ජාතික පක්ෂය තමයි ඒ ඉන්දියානු හමුදාව මෙහාට කැඳෙව්වේ. එහෙත් ඒ අයට කවර ද වත් ඒ හමුදාව මේ රටින් පිටමං කරන්නට බැහැ. අපේ නිදහස බාල්දු වෙලා කියා කිව්වා. ඒ වෙලාවේ මා කිව්වේ, කොහොම හරි කරලා ඒ විදේශීය හමුදාව පිටමං කර දෙනවා කියා. මා යුද්ධ කළේ නැහැ. සාධාරණ සාකච්ඡාවෙන් ඒ හමුදාව පිටමං කරවූ බව මම මතක් කරන්නට කැමති යි.

අපේ පාසල් වසා තිබුණා. විශ්ව විද්‍යාල යුදපිටි බවට පත් කර තිබුණා. මෙක කරන්නට එක්සත් ජාතික පක්ෂයට බැහැ කියා කිව්වා. තමුන්නාන්සේලා දන්නවා අපේ පොරොන්දු අප ඉෂ්ට කර තිබෙනවා. අද පාසල් විවෘත කර තිබෙනවා. විශ්ව විද්‍යාල ක්‍රියාත්මක වෙනවා. එ පමණක් නො වෙයි, අධ්‍යාපන ක්‍රමය මෙයට වඩා ක්‍රමවත් ලෙස සාරධර්ම පදනම් කරගෙන දවසින් දවස වෙනස් කරන ක්‍රමයකට නො වෙයි, අවුරුදු ගණනාවකට අපේ දූවාදරුවන්ට ශාස්ත්‍රීය, වෘත්තීය, සංස්කෘතික අධ්‍යාපනයෙන් ඔවුන් ශක්තිමත් කරන්නට ක්‍රියා කරන බව මම මතක් කරන්නට කැමති යි.

දිවා ආහාර වේල දෙනවා කිව්වා. ඒක අප ඉෂ්ට කළා. ජනසවිය ක්‍රියාත්මක වෙනවා. ජනසවිය ක්‍රියාත්මක වන හැටි හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ මනු ෙකාට පෙන්වනවා. තමුන්නාන්සේලා ගේ මේ දිස්ත්‍රික්කය තමයි ජනසවියෙන් ප්‍රථම තැනට ජයග්‍රහණය කොට තිබෙන්නේ. ඒ ආදර්ශය අප රට පුරා ම ගෙනයනවා.

අපට වුවමනා කරන්නේ නැහැ තමුන්නාන්සේලා ආහාර මුද්දරවලින්. රුපියල් 300 ක 400 ක මුද්දරවලින් සදහට ම ජීවත්වන තත්ත්වයක තබන්නට. අපට වුවමනා කරන්නේ කොහොම හරි කාට වත් අත නො පා ජීවත් වන තත්ත්වයකට තමුන්නාන්සේලා පත් කරන්න යි. තමුන්නාන්සේලා අද අපට දක්වූ මේ උසස් ප්‍රතිචාරය අප ඉතා අගය කරනවා. අප ගෙනයන මේ වැඩපිළිවෙළට තමුන්නාන්සේලා ගෙන් ලැබුණු මේ ධෛර්යය අපේ වැඩ පිළිවෙළට දුන් උපහාරයක් පමණක් නො ව උපකාරයක් හැටියට සලකමි. තමුන්නාන්සේලාට අප තව තවත් කැප වී සේවය කරන බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ කථාව මෙයින් සමාප්ත කරන්නෙමි.

4 –

பயங்கரவாதமும் — அதன் விளைவுகளும்

1990 நவம்பர் 18 ஆந் திகதி தங்காலையில் இடம்பெற்ற ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் பிரசாரக் கூட்டத்தின்போது அதிமேதகு ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்கள் ஆற்றிய உரை

1990 நவம்பர் 18 ஆந் திகதி தங்காலையில் இடம்பெற்ற ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் பிரசாரக் கூட்டத்தின்போது அதிமேதகு ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்கள் ஆற்றிய உரை

ஏன் இந்த ஜனத்திரள் ?

அம்பாந்தோட்டையில் இருந்து தங்காலை நோக்கி வரும்போது எவ்வளவு பெரிய சனக்கூட்டம் தங்காலைக்கு வந்துகொண்டிருந்தது என்பதை நாங்கள் கண்ணுற்றோம். கால்நடையாகவும், மிதிவண்டி களிலும், மோட்டார் சைக்கிள்களிலும், டிராக்டர்களிலும் பெரும்திரளான மக்கள் எல்லாத் திசைகளிலும் இருந்து வந்து கொண்டிருந்ததை நாங்கள் கண்ணுற்றோம். இந்த இடத்தை அண்மிக்கும்போது வாகனங் களைச் செலுத்தமுடியாத அளவுக்கு பெரும்திரளான மக்கள் கூடியிருந் தனர். சனக்கூட்டம் எவ்வளவு அதிகரித்திருந்ததாயினும் இந்த நெடுஞ் சாலையில் வாகனங்கள் தடையின்றிச் செலுத்தக்கூடியவாறு ஒழுங்கு களைச் செய்ய வேண்டுமென நாங்கள் பொலிசாருக்குக் கூறியிருந் தோம். ஆயினும், எதிர்பாராதவாறு சனக்கூட்டம் அதிகரித்தமையால் இந்த நெடுஞ்சாலையினைப் பொதுமக்களுக்காக ஒதுக்கிவிட்டு இந்த நேரத்தில் துணைப்பாதையொன்றின் ஊடாக வசு வண்டிகளைத் திருப்புவதற்கான திர்ப்பந்தம் பொலிசாருக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. அந்த இடைப்பாதையின் வழியாக இப்பொழுது அந்த வாகனங்கள் செல்வதைக் காண்கின்றேன்.

எமது கூட்டமொன்று இடம்பெறும்போது பொதுப் போக்குவரத்து வண்டிகளை வேறு திசையில் திருப்புவதற்கு நாங்கள் எவ்விதத்திலும் விரும்பமாட்டோம். பயணிகளின் போக்குவரத்து வசதிகளுக்குத்

தடைகள் ஏற்படுவதை நாங்கள் அனுமதிக்காமையே அதற்குக் காரணமாகும். நாங்கள் நிகழ்த்துகின்ற உரைகளில் உள்ள சில விடயங்களையாவது வாகனங்களில் செல்பவர்களும் கேட்கக்கூடிய வாய்ப்பினை அளிப்பதற்கு நாங்கள் விரும்புகின்றோம்.

என்றாலும், இன்று எல்லாத் திசைகளிலும் திரண்டுள்ள பெரிய மக்கள் கூட்டம் காரணமாக எவ்வகையிலேனும் இடவசதிகளை ஏற்படுத்த முடியாதென்பது தோன்றுகின்றது. கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் எல்லாப் பக்கங்களிலும் மக்கள் கூடியிருப்பதைக் காணலாம். இன்று நாற்பது ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பெரும் திரளான மக்கள் தங்காலைக்கு வந்துள்ளனர் என்று கூறலாம். அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் வாழுகின்ற மக்கள் சனசமுத்திரமாக இங்குவந்து ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு மாபெரும் ஆதரவினை ஏன் வழங்குகின்றார்கள் ? பல வருடங்களாக இப்பகுதி மக்கள் பயங்கரவாதத்தின் கொடுமைக்குட்பட்டு வாழ்ந்து வந்தனர். அக் கொடுமைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்த எங்கள் கட்சிக்கு தமது நன்றியைத் தெரிவிப்பதற்குத்தான் இவ்வளவு பெரிய சனக்கூட்டம் இந்த இடத்துக்கு வந்துள்ளனர்.

பொது மக்களது முறையீடுகள்

நாங்கள் மூன்று நாட்கள் வரை அம்பாந்தோட்டையில் கழித்தோம். இலட்சக் கணக்கான மக்கள் ஜனாதிபதி இடம்பெயர் சேவையினை நாடிவந்தனர். எல்லா அமைச்சுகளைக் கொண்டும் செய்வித்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்த சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக இப் பெருந் திரளான மக்கள் அங்கு வந்திருந்தனர். பல்லாண்டு காலமாக தீர்க்கப்படாமல் இருந்த அவர்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அது மட்டுமன்றி தமது உறவினர்கள், தமது நண்பர்கள், தமது பிள்ளைகள் தொலைந்து போனமை பற்றியும், கொல்லப்பட்டமை பற்றியும், தமது சொத்தாதனங்கள் அழிக்கப்பட்டமை பற்றியும் முறையீடு செய்வதற்கு ஏராளமானோர்கள் வந்திருந்தனர். மக்கள் விடுதலை முன்னணி ஏற்படுத்திய மாபெரும் அழிவினைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட அவர்கள் அம்முன்னணியின் ஆதிக்கத்திலிருந்து தமக்கு விடுதலையளிக்குமாறு அழுத கண்ணீருடன் விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள்.

தென் மாகாண சபையின் முதல் அமைச்சர் மாண்புமிகு எம். எஸ். அமரசிறி அவர்கள் தென் மாகாணத்திலுள்ள பொலிசு நிலையங்களின்

ஒத்துழைப்புடன் இந்த முறைப்பாட்டினை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கு இப்பொழுது பொலிசு இடம்பெயர் சேவையொன்றை ஆரம்பித்துள்ளார். தமது உறவினர்கள், பிள்ளைகள் ஆகியோர் தொலைந்திருந்தமைக்கான முறையீடுகள் பல செய்யப்பட்டிருந்தன. அவற்றைப் புலனாய்வு செய்த பின்னர் தொலைந்திருந்ததாகக் கூறப்பட்டவர்களில் சிலர் ஏனைய இடங்களில் இடர்இன்றி வாழ்ந்துகொண்டிருப்பது கண்டுபிடிக்கப் பட்டது. அவர்களை வரவழைத்து உறவினர்களிடம் பொலிசார் ஒப்படைத்துள்ளனர். அங்ஙனம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவர்களில் பலர் தம்மை மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் நாசகார வேலைகளுக்குப் பலவந்தமாகச் சேர்த்துக்கொள்ள முயன்றமைபற்றிக் கூறியுள்ளனர். காடுகளுக்குச் சென்று இப்பயங்கரவாதத்துக்கு ஒத்துழைக்குமாறு அவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆதலால், தமது பெற்றோர்களுக்கும் தெரிவிக்காமல் ஊரைவிட்டுச் சென்றதாகக் கூறியுள்ளனர். இத்தகைய பல தகவல்கள் அம்பலமாகியுள்ளன.

பொது மக்கள் ஆதரவு

ஆயிரக் கணக்கான அப்பாவி மக்களைப் படுகொலை செய்த அம் மாபெரும் கொடுமையால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த இப்பகுதி மக்கள் அக்கொடுமையினை முறியடித்தமைபற்றி தமது நன்றியைத் தெரிவித்தலை நாங்கள் உணரக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றோம். ஜனாதிபதித் தேர்தலின் போது நான் இந்த இடத்துக்கு வந்தமை உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். மேடையில் அமர்ந்திருந்த சில பேர் மட்டுமே எனது உரையினைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர். வேறொருவரும் எங்கள் முன் இருக்க வில்லை. இங்குள்ள எல்லாக் கடைகளும் எல்லா வீடுகளும் மூடப்படிருந்தன. நான் சுமார் ஒரு மணி நேரம் பேசினேன். எனது உரையினை முடித்த பின்னர் இங்ஙனம் நேரத்தை ஏன் வீணாக்கவேண்டுமென்று ஒருவர் என்னைக் கேட்டார். நாங்கள் இன்னொரு கூட்டத்துக்குப் போய்இருக்கலாமே ? சொற்பொழிவினைக் கேட்பதற்கு எவரும் இருக்கவில்லை அல்லவா ? சுமார் ஒரு மணி நேரம் ஏன் பேசினீர்கள் என்று அவர் கேட்டார். அதற்கு நான் எங்கள் கண்ணில் தெரியக் கூடியவாறு எவரும் இருக்கவில்லையாயினும் எங்களுக்குத் தெரியாது இப்பகுதி மக்கள் அனைவரும் இந்தப் பேச்சினைச் செவிமடுத்தார்கள் என்று பதில் அளித்தேன். இது உண்மையா என்பதைப் பரீட்சிப்பதற்கு நான் ஒருவரிடம் கூறினேன். நாங்கள் மற்றக் கூட்டத்துக்குச் சென்ற பொழுது

பட்டினத்தில் இரண்டு, மூன்று வீடுகளின் கதவுகள் திறக்கப்பட்டன. அவ்வீடுகளுக்குச் சென்று ஏன் கூட்டத்துக்கு வரவில்லை என்று அவர் வினவியபோது,

> " நாங்கள் திரு. பிரேமதாச அவர்களுக்கு கட்டாயமாக வாக்களிப்பதற்கு எண்ணியிருந்தபடியால் பலருக்குத் தெரியக்கூடியவாறு கூட்டத்துக்கு வரவில்லை. அப்படிக் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தால் திரு. பிரேமதாச அவர்களுக்கு வாக்களிப்பதற்கு முன்னரே எங்களைக் கொலைசெய்ய இடமுண்டு. திரு. பிரேமதாச அவர்களுக்கு வாக்களிப்பதற்கு முன்னர் கொலை செய்யப் படுவதிலும் பார்க்க வாக்களித்த பின்னர் கொலை செய்யப்படுவது உத்தமம் " என்று அவ்வீடுகளில் இருந்தவர்கள் கூறினார்கள்.

ஜனாதிபதித் தேர்தலின் பெறுபேறுகளைப் பிரகடனப்படுத்தியபோது மேற்போந்த கூற்று உண்மையென்பது எங்களுக்குத் தெரியவந்தது. தென் இலங்கையில் வாழுகின்ற நீங்கள் அனைவரும் எனது வெற்றியை மனமார உறுதிப்படுத்தியிருந்தீர்கள்.

பயங்கரவாதத்தினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்து மக்கள் தமது கடமையினை மிக உன்னதமாக நிறைவேற்றினார்கள் என்பதை நன்றியறிதலோடு இத் தருணத்தில் கூறவிரும்புகின்றேன். தென்னிலங்கையானது பல காலங்களில் பல இன்னல்களுக்கு உட்பட்ட பிரதேசமாகும். இப் பிரதேசங்களில் வாழுகின்ற மக்களது வாழ்க்கைத் தரத்தினை இப்பொழுது உள்ள நிலையைக் காட்டிலும் உயர்த்துவது எங்கள் கடமையாகும். எனவே, அரசாங்கத்தினை ஏற்றுக்கொண்ட நாள் முதல் எமது அமைச்சர்களும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் பல இன்னல்களுக்கிடையில் இவ்வுறுதியான வேலைத் திட்டத்தை அமுலாக்கி வருகின்றார்கள். பிரதிச் சபாநாயகர் மாண்புமிகு காமினி பொன்சேகா அவர்கள் மாத்தறையில் இருந்து கதிர்காமம்வரை புகையிரதப் பாதையினை அமைப்பதற்குப் பலர் வாக்குறுதி யளித்திருந்தனர் என்று கூறினார். அந்த வாக்குறுதியை அவர்கள் நிறைவேற்றவில்லை என்றும் பிரதிச் சபாநாயகரிடம் பொது மக்கள் தெரிவித்துள்ளனர். நான் இப்பொழுது பேசிமுடிந்த பின்னர் அங்ஙனம் தெரிவித்தவர்களை என்னைச் சந்திக்கும்படி ஒழுங்கு செய்யுங்கள் என்று நான் பிரதிச் சபாநாயகர் மாண்புமிகு காமினி பொன்சேக்கா அவர்களுக்குக் கூறுகின்றேன். அங்ஙனம் கூறியவர்களைச் சரியாக இனம் கண்டு சுட்டிக்காட்ட முடியுமாயின் அப்புகையிரதப் பாதையின்

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

நிருமாணவேலைகளைப் பூர்த்தி செய்த பின்னர் அதனைச் சம்பிரதாய பூர்வமாக அவர்களைக் கொண்டே திறந்துவைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுமென நான் நம்புகின்றேன்.

புதிய வேலைத் திட்டம்

அது மட்டுமன்றி இப்பிரதேசத்தில் நீர்ப்பாசனம், மின்சக்தி, வர்த்தகக் கைத்தொழில், கமத்தொழில் முதலிய துறைகள் சம்பந்தமாகவும் புதிய வேலைத் திட்டமொன்றை அமுலாக்குவதற்கு ஏற்கெனவே நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளோம். எங்கள் பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் இம்முறை வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அந்த வேலைத் திட்டத்துக்கான நிதிகளை ஏற்பாடு செய்துள்ளார். அத்திட்டம் தொடர்பில் எங்களுக்குத் தேவையான வெளிநாட்டு உதவிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளனவென்று கூற விரும்புகின்றேன்.

இத்தருணத்தில் எமது அரசாங்கத்தின் மீது நீங்கள் வைக்கின்ற நம்பிக்கையினை உன்னதமாக உறுதிப்படுத்துவதற்கு நாங்கள் ஆவன செய்வோம். எத்தகைய இடர்களை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்த தெனினும் நாம் எடுத்துக்கொண்ட வேலைகளை இடையறாது நிறைவேற்றி வருகின்றோம். ஜனாதிபதித் தேர்தலின் போதும் பொதுத் தேர்தலின் போதும் நீங்கள் எங்களுக்கு வாக்களித்தபோது நீங்கள் கொண்டிருந்த அபிலாசைகளை மிகச் சிறந்த முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு ஆவன செய்து வருகின்றோம். அரசியல் கட்சி என்ற முறையில் நாங்கள் பின்பற்றுகின்ற கொள்கையானது உங்கள் முன்னிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அது ஒரு புதிய நோக்கு என்பதையும் புதிய செயல் திட்டமென்பதையும் நாங்கள் சுட்டிக்காட்டி உள்ளோம். நாங்கள் ஓர் அரசியல் கட்சியாக இயங்கி வருகின்றோ மெனினும் ஏனைய அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பாகுபாடுகாட்டி எந்த இன மக்களுக்கும் அநீதி விளைவிக்கக்கூடாது என்பது நாம் முன்வைத்துள்ள அப் புதிய கொள்கையாகும்.

இந் நாட்டு மக்கள் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளில் சேர்ந்து வருகின்றார்கள். அக்கட்சிகளின் சார்பில் பலவாறு செயல்பட்டும் வருகின்றார்கள். அங்ஙனஞ் செய்வதன் நோக்கம் என்ன ? தமது அரசியல் கட்சி பதவிக்கு வந்தவிடத்து தமது சேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதன் நோக்கத்தில்தான் அங்ஙனம் தத்தமது கட்சிகளுக்கு ஆதரவு அளித்து வருகின்றார்கள். இன்று ஐக்கிய தேசியக் கட்சி உள்ளிட்ட பல கட்சிகள் இந்நாட்டில் உள்ளன. அந்த அரசியல்

கட்சிகளை வெவ்வேறு நோக்கங்களை எய்தும்பொருட்டு எமது நாட்டு மக்கள் ஆதரித்து வருகின்றனர். இவ்வாறு பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளை ஆதரித்து வருகின்றவர்களது அபிலாசைகள் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியால் நிறைவேற்றப்பட முடியுமாயின் எங்கள் கட்சியும், அரசாங்கமும் நீதி வழுவாது நாட்டை நிருவாகிக்கின்றது என்று அம் மக்கள் புரிந்து கொள்வார்கள். அங்ஙனம் புரிந்து கொண்டு நாங்கள் அறிமுகப் படுத்தியுள்ள வேலைத் திட்டங்களுக்கு ஏனைய கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் ஆதரவு அளிப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

மேலும் ஐந்தாண்டுகள் வரை எமது அரசாங்கம் இந்நாட்டை நிருவகிக்கும். இப்பொழுது அறிமுகப்படுத்தியுள்ள வேலைத் திட்டம் வெற்றிகரமாக அமுலாக்கப்படின் அடுத்த ஆறு ஆண்டு காலப் பகுதியிலும் எங்கள் கட்சி பதவிக்கு வரமுடியும். அதற்கு பொது மக்களது ஆதரவு தேவைப்படுகின்றது. 1978 ஆம் ஆண்டு முதல் பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக நிறைவேறாத அபிலாசைகளுடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்கள் தமது கட்சி பதவிக்கு வந்தால்த்தான் தமது வேலைகளைச் செய்து கொள்ள முடியுமென்று கருதுபவர்களாகவும் இருக்கலாம். அங்ஙனம் பல்லாண்டு காலமாக நிறைவேற்றப்படாத அபிலாசைகளை இப்பொழுதே நிறைவேற்றிக் கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பினை உங்களுக்கு அளிக்கத் தான் நானும் எமது அரசாங்கங்கமும் முயன்று வருகின்றோம்.

எனவேதான் நாங்கள் நீதியான நிருவாக முறையொன்றை அமுலாக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றோம். நாங்கள் அறிமுகப்படுத்தியுள்ள வேலைத் திட்டத்தின்கீழ் இனம், மதம், குலம், வகுப்பு ஆகிய பாகுபாடுகளைக் கவனத்திற் கொள்ளாமலும் கட்சி வேறுபாடுகளைக் கவனத்திற் கொள்ளாமலும் தகுதி அடிப்படையில் யாவருக்கும் தொழில்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே, காணிகளைப் பகிர்ந்தளித்தல், வீடுகளை வழங்குதல் முதலியனவும் செய்யப்படுகின்றன.

நாங்கள் பெறுகின்ற அனுபவங்களுக்கேற்ப எமது வேலைத் திட்டங்களையும் சீராக்கிக் கொண்டு முன்னேறுகின்ற ஒரு கட்சியாக இருக்கின்றோம். ஒரு பாடசாலையில் படிக்கின்ற மாணவனைப் போன்று உயர் வகுப்புகளுக்குச் செல்லச்செல்ல நாங்கள் கற்றுக்கொண்ட பாடங்களின்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும். ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் அங்ஙனம் நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாக வளர்ந்து

வரும் கட்சியாகும். ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் சேர்ந்து பணம் கொடுத்து உறுப்புரிமையினைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் மாத்திரம் பெருமைப் படக்கூடிய கட்சியாக மட்டுமன்றி ஏனைய கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களது அபிமானத்தையும் பெறக்கூடிய கட்சியாக எமது கட்சியை உயர்ந்த தோர் தானத்துக்குக் கொண்டுவருவது எமது நோக்கமாகும். எங்கள் புதிய கொள்கை இந்நோக்கத்திற்கு ஏற்றவாறே வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

– எல்லாக் கட்சிகளினதும் பிரதிநிதித்துவம்

ஜனநாயகம் நிலவுகின்ற நாடொன்றில் பல்வேறு கருத்தியல் வாதங்களுக்கு ஏற்பவும், கொள்கைகளுக்கேற்பவும் அரசியல் கட்சி களைத் தாபித்துக்கொள்ளும் சுதந்திரம் உண்டு. அக்கட்சிகளால் மாற்றுக் கொள்கைகளும் சமர்ப்பிக்கப்படலாம். அந்த உரிமைகளை நாங்கள் பேணுகின்றோம். எங்கள் அரசியல் அமைப்பு ஏற்பாடுகளின் வாயிலாகவே அந்த உரிமைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. எல்லாக் கட்சிகளும் சுதந்திரமாக இயங்குவதற்கு நாங்கள் வாய்ப்பு அளித்துள்ளோம். எனவேதான் தேர்தல் தொகுதிகள் அடிப்படையில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைத் தெரிவு செய்யும் முறையினை நாங்கள் மாற்றி அமைத்தோம். மாவட்டங்களில் உள்ள சன விகிதா சாரத்திற்கேற்ப பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைத் தெரிவு செய்யும் முறையினைப் புகுத்தியதன் விளைவாகத்தான் இன்றைய பாராளு மன்றத்தில் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கிடைத்துள்ளது. பழைய தேர்தல் முறை மாற்றப்படாதிருப்பின் 1989 ஆம் ஆண்டின் பொதுத் தேர்தலின் போதும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு 5/6 வெற்றி கிடைத்திருக்கலாமென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள் அப்பழைய தேர்தல் முறையினை மாற்றி விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையினை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்துள்ளோம். அதனால், பாராளுமன்றத்தில் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கிடைத்துள்ளது. மக்கள் விடுதலை முன்னணியும் வடக்கில் தமிழீழ புலிகள் இயக்கத்தினரும் அத்தேர்தலில் போட்டியிட்டார்களாயின் அவர்களுக்கும் பாராளு மன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் கிடைத்திருக்கும். ஆனால், அவர்கள் தேர்தலில் போட்டியிட முன்வரவில்லை. அவ்விரு கட்சிகளுக்கும் நான் தேர்தலில் போட்டியிடுமாறு கூறினேன்.

அடுத்த தேர்தல் நடாத்தப்படும்வரை பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றுக் கொடுக்க முடியுமென நான் மக்கள் விடுதலை முன்னணிக்குக்

கூறினேன். மக்கள் முன்னணியின் கொள்கைகளை நடைமுறைப் படுத்துவதற்கான பிரேரணைகளைப் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்க முடியுமென்றும் வீணே அப்பாவி மக்களைப் படுகொலை செய்ய வேண்டாமென்றும் நான் அவர்களுக்குக் கூறினேன். ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தேசியப் பட்டியலைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலரையாவது விலகச் செய்து பாராளுமன்றத்தின் பிரதி நிதித்துவத்தைப் பெற்றுக் கொடுக்க முடியுமென நான் கூறினேன். புலிகள் இயக்கத்தினருக்கும் அந்த வாக்குறுதியை அளித்தேன். ஆனால், எனது வேண்டுகோளினை அவர்கள் ஏற்க மறுத்துவிட்டனர். அவர்கள் வாக்குப் பலத்திலும் பார்க்க சண்டித்தனம் பெரிதெனக் கொண்டனர். வாக்கு அட்டைகளைக் கைவிட்டு ஆயுதம் ஏந்தினர். " ஆயுதம் ஏந்தியவர்கள் அவ்வாயுதத்தாலே தமது அழிவினைத் தேடிக்கொள்வர் " என்ற பழமொழி உண்மையானதாகும். மக்கள் விடுதலை முன்னணிக்கு ஏற்பட்டகதி அவர்களாலே வரவழைத்துக்கொண்டதொன்றாகும். பலர் என்னை மறுத்தபோதிலும் நான் அவர்களுக்கு வேண்டுகோள்விடுத்த வண்ணம் இருந்தேன். ஆனால் அவர்கள் எனது சொல்லைத் தட்டினார்கள்.

பயங்கரவாதத்தினால் ஏற்பட்ட சேதம்

இந்த நாட்டினைப் பாதுகாக்கும் அதிகாரம் முப்படையினருக்கும் பொலிசாருக்கும் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டு மக்களைப் பாதுகாக்கும் அதிகாரம் அவர்களுக்குக் கையளிக்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது, வழமையான சட்டத்தை மீறும்வகையில் சண்டித்தனங்களும் பயங்கரவாதமும் தலைவிரித்தாடும்போது அவற்றைக் கட்டுப் படுத்துவதற்கு முப்படையினரும் பொலிசாரும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

நான் ஜனாதிபதியாகப் பதவிப் பிரமாணம் செய்து 11 நாட்கள் செல்வதற்கு முன்னரே அவசரகாலச் சட்டத்தை நீக்கினேன். 1800 பேர்களைச் சிறையில் இருந்து விடுதலை செய்தேன். என்ன நடந்தது ? சிறையிலிருந்து வந்தவர்கள் எங்களைத் தாக்க ஆரம்பித்தனர். அப்பாவி மக்களைப் படுகொலை செய்ய ஆரம்பித்தனர். சாந்தமே உருவான மகாசங்கத்தினரையும் கொலை செய்யத் தொடங்கினர். இப்படுகொலைகள் பற்றிய முழு விபரங்களும் என்னிடம் உள்ளன.

கொலை செய்யப்பட்ட ஐக்கிய தேசியக் கட்சி உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 1783 ஆகும். கொலை செய்யப்பட்ட சிறி லங்கா

சுதந்திரக் கட்சி உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 102 ஆகும். சிறி லங்கா மஹஜன கட்சியின் எண்ணிக்கை 35 ஆகும். கொமியூனிஸ்ட் கட்சியின் எண்ணிக்கை 14 ஆகும். நவசமாஜக் கட்சியின் எண்ணிக்கை 03 ஆகும். லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் எண்ணிக்கை 02 ஆகும். அரசாங்க ஊழியர்களது எண்ணிக்கை 485 ஆகும். பொலிசு உத்தியோகத்தர்களின் எண்ணிக்கை 324 ஆகும். ஆயுதப்படையினரின் எண்ணிக்கை 202 ஆகும். உள்ளூர் சபை உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 64 ஆகும். பொலிசாருக்கு ஒற்றர்களாக வேலை செய்தனர் எனச் சந்தேகிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 253 ஆகும். ஏனைய அரசியல்வாதிகளின் எண்ணிக்கை 06 ஆகும். சாதாரண குடிமக்களது எண்ணிக்கை 3070 ஆகும். தொழிற்சங்க உத்தியோகத்தர்களின் எண்ணிக்கை 27 ஆகும். பௌத்த பிக்குமார் களின் எண்ணிக்கை 30 ஆகும். கத்தோலிக்க மதகுருமார்களின் எண்ணிக்கை 02 ஆகும். சர்வகலாசாலைப் பேராசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 02 ஆகும். பாடசாலை அதிபர்களின் எண்ணிக்கை 50 ஆகும். தொடர்புச் சாதனத் துறையில் ஈடுபட்டவர்களது எண்ணிக்கை 04 ஆகும். சட்டத்தரணிகளின் எண்ணிக்கை 10 ஆகும். வைத்தியர்களின் எண்ணிக்கை 04 ஆகும். பொறியியலர்களின் எண்ணிக்கை 03 ஆகும். தோட்டக் கண்காணிப்பாளர்களின் எண்ணிக்கை 18 ஆகும். பிரபல வர்த்தகர்களின் எண்ணிக்கை 06 ஆகும். பொலிசு உத்தியோகத்தர்களது குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை 92 ஆகும். ஆயுதப்படைகளைச் சேர்ந்த உத்தியோகத்தர்களது குடும்பங் களின் எண்ணிக்கை 70 ஆகும். ஏனைய அப்பாவிப் பொதுமக்களின் எண்ணிக்கை 2752 ஆகும்.

மேற்கூறியவர்களது பெற்றோர்களும் உறவினர்களும் எவ்வளவு மன வேதனையோடு வாழ்கின்றார்கள் ? யார் இவர்களைக் கவனித்து வருகின்றார்கள் ? எமது அரசாங்கம்தான் இத்துயரத்தில் வாடுபவர் களைக் கவனித்து வருகின்றதென்பதை நான் கூறவிரும்புகின்றேன். இவர்கள் தாய் தந்தையர்களையும் சகோதர சகோதரிகளையும் இழந்த நிலையில் வாடுகின்றனர். இந்த அப்பாவி மக்கள் ஏன் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள் ?

இக் கொலைகள் மட்டுமன்றி எங்கள் நாட்டுப் பொருளாதாரத்துக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட சேதம் ரூபா 500 கோடி என அண்ணளவாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இங்ஙனம் நாசமாக்கப்பட்ட அஞ்சல் அலுவலகங் களின் எண்ணிக்கை 680 ஆகும். மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகளின்/

பிரதேச அலுவலகங்களின் எண்ணிக்கை 110 ஆகும். கமநல சேவைகள் நிலையங்களின் எண்ணிக்கை 103 ஆகும். இ. போ. ச. வசுவண்டிகளின் எண்ணிக்கை 553 ஆகும். அரசாங்க சேவை உத்தியோகத்தர்களது அலுவலகங்களின் எண்ணிக்கை 294 ஆகும். மின்சார மாற்று நிலையங்களின் எண்ணிக்கை 132 ஆகும். அரச வாகனங்களின் எண்ணிக்கை 116 ஆகும். ஆயுதப்படையினர்களது இல்லங்களின் எண்ணிக்கை 107 ஆகும். பொலிசு உத்தியோகத்தர்களது இல்லங்களின் எண்ணிக்கை 76 ஆகும். உதவி அரசாங்க அதிபர் அலுவலகங்களின் எண்ணிக்கை 79 ஆகும். தோட்டக் கண்காணிப்பாளர்களின் இல்லங்களின்/அலுவலகங்களின் எண்ணிக்கை 38 ஆகும். தோட்டத் தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 73 ஆகும். நீதவான் நீதிமன்றங்களின் எண்ணிக்கை 17 ஆகும். புகையிரத நிலையங்களின் எண்ணிக்கை 24 ஆகும். இ. போ. ச. டிபோக்களின் எண்ணிக்கை 15 ஆகும். கூட்டுறவு விற்பனை நிலையங்களின் எண்ணிக்கை 16 ஆகும். அரசாங்கப் பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை 08 ஆகும். புகைவண்டிகளின் எண்ணிக்கை 16 ஆகும். தனியார் பஸ் வண்டிகளின் எண்ணிக்கை 60 ஆகும். தனியார் வண்டிகளின் எண்ணிக்கை 34 ஆகும். உதவிப் பொலிசுக் கண்காணிப்பாளர் அலுவலகங்களின் எண்ணிக்கை 08 ஆகும். தனியார் கட்டிடங்களின் எண்ணிக்கை 33 ஆகும். இவ் அழிவுகள் காரணமாக ஏற்பட்ட பணநாசம் எத்தகையதென்பதை நீங்கள் ஊகித்துக் கொள்ளலாம்.

படுகொலை செய்யப்பட்ட பௌத்த பிக்குமார்களின் பெயர்கள் சிலவற்றை இப்பொழுது குறிப்பிடுகின்றேன். அந்த மதகுருமார்கள் நீதிக்காகவும் நியாயத்துக்காகவும் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டமையாலும் சனநாயக முறையினைத் தழுவி நடந்து கொண்டமையாலும் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். சில பௌத்த குருமார்கள் அரசியல் கட்சிகளுக்கு ஆதரவு அளித்தமையால் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். ஏனைய பௌத்த குருமார்கள் பௌத்த மத அறவுரைகளைச் செய்தமையாலும் அரசியலோடு சம்பந்தப்படாது துறவறம் மேற்கொண்டமையாலும் கொலை செய்யப்பட்டனர். பல ஆரணிய சேனாசனங்களில் தியானம் பண்ணிக் கொண்டிருந்த துறவிகளும் கொல்லப்பட்டனர்.

அவர்களது பெயர்கள் வருமாறு :— வண. போஹத்தரமுல்லை பேமாலோக தேரர். இவர் விஜயகுமாரணதுங்க அவர்களது கட்சியான மகஜன கட்சியின் போசகராக இருந்தவராவர். வண. மாலபே

சோமரத்ன தேரர், வண. அகுனகொலபலஸ்ஸே உபாலி தேரர், வண. கொடிகாவத்தே சத்தாதிஸ்ஸ நாயக தேரர், வண. ஹேமாலோக தேரர், வண. சொரகுனே பஞ்ஞாசார நாயக தேரர், வண. வெல்லேதொட பஞ்ஞாதிஸ்ஸ நாயக தேரர், வண. கஹுவ விமலசிறி தேரர், வண. சாஸ்திராச்சாரிய திராணகமரதனசார நாயக தேரர், வண. தாம்புவல ஆனந்தசிறி நாயக தேரர், வண. அம்பேவெல சந்த ஜோதி தேரர் ஆகியோர்கள் ஆவர்.

படுகொலை செய்யப்பட்ட கிறிஸ்தவ பிதாக்களின் பெயர்கள் வருமாறு :— வண. மைக்கல் போல் ருத்திருகூ பிதா அவர்கள், வண. லயனல் ஜயதிலக பிதா அவர்கள் ஆகியோர்கள்.

மேலும் எங்கள் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த, எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், எங்கள் தலைவர்களும் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். இப்பிரதேசத்துக்குப் பெரும் சேவையாற்றிய உங்கள் முன்நாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஜினதாச வீரசிங்க அவர்கள், மாவட்ட அமைச்சராகப் பெரும் சேவையாற்றிய மாண்புமிகு கீர்த்தி அபேவிக்கிரம அவர்கள், பொது ஜனசேவையில் ஈடுபட்டிருந்த சான்றோரான மாண்புமிகு ஜி. வி. எஸ். த சில்வா மாவட்ட அமைச்சர் அவர்கள், மாண்புமிகு லயனல் ஜயதிலக அமைச்சர் அவர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அனுர டெனியல் அவர்கள், எங்கள் கட்சியின் செயலாளர் அதிபதி நந்தலால் பிரணாந்து அவர்கள், எங்கள் கட்சியின் முன்நாள் தலைவர் ஹர்ச அபேவர்தன அவர்கள், முன்நாள் உதவி அமைச்சர் மாண்புமிகு டபிள்யு. எம். பி. பண்டா அவர்கள், முன்நாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. மெரில் காரியவசம் அவர்கள், முன்நாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திருமதி தயாசேபாலி சேனாதீர அவர்கள் ஆகியோர்கள்.

ஏனைய அரசியல்வாதிகள் வருமாறு :— திரு. விஜயகுமாரணதுங்கா அவர்கள், திரு. எஸ். ஏ. யாலேகம அவர்கள், திரு. ஜோர்ஜ் ரத்னாயக அவர்கள், திரு. இந்திரபால அபேவீர அவர்கள் ஆகியோர்கள்.

உள்ளூர்ச் சபை உறுப்பினர்கள் வருமாறு :— திரு. ரஞ்ஜித் விக்ரமரத்ன அவர்கள், திரு. ஆதர் சிறிசேன அவர்கள், திரு. லெஸ்லி ரணகல அவர்கள், திரு. ஐவன் ஜயசேகரா அவர்கள், திரு. ஜயந்த மல்லிமாரச்சி அவர்கள், திரு. டி. ஜீ. பிரேமச்சந்திர அவர்கள், ஜனாப் இஸ்மாயில் லெப்பே அவர்கள் ஆகியோர்கள்.

படுகொலை செய்யப்பட்ட பேராசிரியர்கள், கல்விமான்கள், பாடசாலை அதிபர்கள் ஆகியோர் :— பேராசிரியர் ஸ்டான்லி விஜயசுந்தரா அவர்கள், பேராசிரியர் பட்டுவத்த வித்தான அவர்கள், ஹக்மனை, பனன்வெல பாடசாலையின் அதிபர் திரு. தர்மதாச திசாநாயக்கா அவர்கள், பதலங்கல மஹா வித்தியாலயத்தின் அதிபர் திரு. கே. எஸ். செல்டன் ஜயசிங்ஹா அவர்கள், உடுகம மகா வித்தியாலயத்தின் அதிபர் திரு. டி. எம். பியரத்தினா அவர்கள், ரன்ன மகா வித்தியாலயத்தின் அதிபர் திரு. டி. கே. லியனஆரச்சி அவர்கள், வத்தேகம மகா வித்தியாலயத்தின் அதிபர் திரு. எச். எம். குணசேகரா அவர்கள், வெலிமடை மத்திய மகா வித்தியாலயத்தின் அதிபர் வண. இந்திரசுமன தேரர் அவர்கள். இங்ஙனம் செய்யப்பட்ட மாபெரும் மனிதப் படுகொலைகள் பற்றி இப்பொழுது சிலருக்கு ஞாபகம் இல்லே.

கொலை செய்யப்பட்ட பொதுத் தொடர்புச் சாதனத்துறையில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் வருமாறு :— திரு. தேவிஸ் குருகே அவர்கள், திரு. பிரேமகீர்த்தி த அல்விஸ் அவர்கள், திரு. குலரத்தின அமரதுங்க அவர்கள், செல்வி சாகரிகா கோமஸ் அவர்கள்.

இத்தகைய கொடுமைகளைச் செய்துதான் இந்த நாட்டை பயங்கரவாதிகள் அழித்தனர். ஆயினும், எமது அரசாங்கமும் எமது கட்சியும் ஆயுதங்களின் மீது நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் அல்லர். இந்தப் பிரச்சினைகளைப் பேச்சு வார்த்தைகளின் மூலம் தீர்ப்பதற்கு நாங்கள் இயன்றவரை முயன்றோம். இங்ஙனம் ஆட்களைக் கொலை செய்து கடதாசித் துண்டொன்றினால் நாடு முழுவதனேயும் செயலிழக்கச் செய்தபோது நாட்டு மக்கள் அனைவரும் எங்களேப் பார்த்து "ஏன் சும்மா இருக்கிறீர்கள்" என்று கேட்கத் தொடங்கினார்கள். வேறுவழி இல்லாத நிலையில் மீண்டும் அவசரகாலச் சட்டத்தினை பிரகடனம் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அவசரகால நிலையைப் பிரகடனம் செய்தால் மீண்டும் முப்படையினருக்கும் பொலிசாருக்கும் அவர்களது கடமையினை நிறைவேற்ற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுமென்று நான் கூறினேன். முப்படைகளையும் பொலிசு ப்படையினையும் சேர்ந்த வீரம்மிக்க உத்தியோகத்தர்கள் தமது உயிரினையும் பணயம் வைத்து தமது குடும்பத்தவர்களையும் தியாகம் செய்து உங்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். அதன் விளைவாகத்தான் அக் கொடுங்கோல் ஆட்சியில் இருந்து எமது நாட்டை மீட்டெடுத்தமையை யிட்டுத் தமது நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கும் முகமாக ஏராளமான பொதுமக்கள் இன்று இக்கூட்டத்துக்கு வருகைதந்துள்ளார்கள்.

இரட்டை வேடம்

கடந்த காலம் பற்றிய ஞாபகம் இப்பொழுது சிலருக்கு இல்லை. அவர்கள் அரசியல் நன்மைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு இப்பொழுது முயன்று வருகின்றார்கள். கொடுமை தாண்டவம் ஆடிய காலத்தில் வெளியே தலைகாட்ட முடியாதநிலை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது, தங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்குமாறு அரசாங்கத்தினிடம் கேட்டுக்கொண்டிருந் தார்கள். எத்தனை காவல் உத்தியோகத்தர்களைக் கொடுத்தாலும் போதாது என்று கூறிய வண்ணம் இருந்தனர். துப்பாக்கிகள் போதாது என்று கூறிய வண்ணம் இருந்தனர். அந்த நேரத்தில் அவ்வாறு கூறியவர்கள் இப்பொழுது என்ன செய்கிறார்கள் ?

அவர்கள் இப்பொழுது நிழற்படங்களை எடுத்துக் கொண்டு வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று இலங்கைக்கு உதவி அளிக்க வேண்டாமென்று கூறிவருகிறார்கள். இலங்கைக்கு உதவ வேண்டாமெனக் கூறுவதன் பொருள் யாது ? இந்த நாட்டில் வாழுகின்ற பொதுமக்களுக்கு உதவ வேண்டாமென்பதுதான் அதன் அர்த்தம். அங்ஙனம் நடந்து கொள் பவர்கள்தான் மாத்தறையில் இருந்து கதிர்காமத்துக்குப் புகையிரதப் பாதையொன்றை அரசாங்கம் போடுமா என்றும் இப்பொழுது கேட்கிறார்கள்.

எங்கள் நாட்டுக்கு நிதிப் பற்றாக்குறை இருப்பதென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இந்த நாட்டுக்குச் சொந்தமான 500 கோடி ரூபா பெறுமதி வாய்ந்த சொத்தாதனங்கள் அழிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, எங்களுக்கு வெளிநாட்டு உதவிகள் தேவை என்பதை நீங்களும் அறிவீர்கள். அங்ஙனம் பண உதவிகளை வழங்க விரும்புபவர்களுக்கு நிழற்படங்களைக் காட்டி உதவிகளை வழங்க வேண்டாமென இவர்கள் கூறுகிறார்கள். சகோதர, சகோதரிகளே, ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். பெற்றோர்கள் அழுத கண்ணீருடன் வாழுகின்றார்கள். அத்தகையோர்களைப் பற்றி இவர்கள் இரக்கம் கொள்ளமாட்டார்கள். நட்டஈடுகளைக் கோரி விண்ணப்பங்கள் வந்துசேருகின்றன. நட்டஈடுகளை வழங்குவதற்குப் பணம் எங்கே இருந்து வருகின்றது ? பணம் வரக்கூடிய வழிகளை அடைப்பதற்கு இவர் முயலுகின்றனர். நிதி உதவிகளை வழங்க முன்வருவோருக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டாமெனக் கூறி வருகின்றனர். ஏன் இந்த இரட்டை வேடம் என்று நீங்கள் சிந்திக்கலாம். என்றாலும் இன்று நீங்கள் அத்தகையோருக்கு நல்ல பாடத்தைக் கற்பித்துள்ளீர்கள்.

அவர்களது இரட்டை வேடத்தைக் கண்டு ஏமாற்றமடையப் போவதில்லையென்பதை இக்கூட்டத்துக்கு வருவதன் மூலம் நிரூபித்துள்ளீர்கள்.

எங்கள் நாட்டுப் பொதுமக்கள் மிகுந்த அறிவுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். பிரதிச் சபாநாயகர் மாண்புமிகு காமினி பொன்சேகா அவர்கள் சற்று முன்னர் கூறியவாறு எது சரி எது பிழை என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அறிவாற்றல் எமது நாட்டு மக்களுக்கு உண்டு. நீதியான ஆட்சி முறையொன்றை நிருவகிக்க நாங்கள் முயன்று வருகின்றோம். பல்வேறு கட்சிகள் இயங்கி வருகின்ற இந்த நாட்டிலே கட்சிப் பாகுபாடு அற்ற முறையில் அனைவருக்கும் நீதி வழங்குவதற்காக நாங்கள் உழைத்து வருகின்றோம். அதுதான் எங்கள் கொள்கையாகும். பிரதிச் சபாநாயகர் மாண்புமிகு காமினி பொன்சேகா அவர்கள், நான் சிறு வயது தொட்டு நல்ல பாடங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தவன் என்று குறிப்பிட்டார். அது முற்றிலும் உண்மையாகும். அத்தகைய சிறந்த பாடங்களைக் கொண்டும் அனுபவங்களைக் கொண்டும் நாங்கள் பயனடைந்து வருகின்றோம்.

ஐந்து வழிமுறைகள்

அண்மையில் " சிரிகொத்த " இல்லத்தில் இடம்பெற்ற கூட்டமொன்றின்போது நான் இந்த அரசாங்கத்தை நிருவகிப்பதற்கு ஐந்து வழி வகைகளைக் கையாண்டு வருகின்றேன் என்று கூறினேன். அந்த ஐந்து வழி வகைகளை நான் ஒரு சிறிய உதாரணத்தைக் கொண்டு தெளிவாக்கினேன். நான் உதவி மாநகர முதல்வராக நியமனம் பெற்றபோது எனது வட்டாரத்திலுள்ள பொதுமக்கள் தமது செலவில் ஒன்பது ஆயிரம் ரூபா பெறுமதியான மொறிஸ் மைனர் கார் வண்டியொன்றை 1955 ஆம் ஆண்டில் எனக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கினார்கள். அத்தருணத்தில் நான் மோட்டார் வண்டிகளைச் செலுத்தக் கற்றுக் கொண்டிருக்கவில்லை. மோட்டார் வாகனமொன்று கிடைத்தமையால் அதனைச் செலுத்துவதற்குக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலை எனக்கு ஏற்பட்டது. எனது நண்பர் ஒருவர் அவருடைய சாரதியொருவரிடம் எனக்கு வண்டியோட்டுவதைக் கற்றுக் கொடுக்கப் பணிந்தார். அந்தச் சாரதியானது 30 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக சாரதியாகப் பணிபுரிந்து நல்ல அனுபவம் பெற்றவர். அந்த

30 ஆண்டுகாலப் பகுதியில் அவர் ஓட்டிய வாகனங்கள் எவற்றுக்கேனும் விபத்து ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. அவர் மிகவும் சிறந்த சாரதியொருவர். எனவே, அவரிடமிருந்து வண்டியோட்டுவதலைக் கற்றுக் கொள்ளும்படி எனது நண்பர் எனக்குக் கூறினார்.

நீங்கள் நம்புகின்றீர்கள் என்றால் நம்புங்கள். அந்தச் சாரதி ஒரே நாளில் எனக்கு வண்டியோட்டுதலைக் கற்பித்தார். காரணம் நான் வண்டிகளில் செல்லும்போது சாரதிகள் இருக்கைக்கு அண்மையில் இருந்த இருக்கையில் இருந்து கொண்டு வண்டியை ஓட்டும் முறையினை அவதானிக்கும் பழக்கம் எனக்கு இருந்தமை ஆகும். சாதாரண சாரதிகள் செய்யும் பிழைகள் பற்றிய அறிவும் எனக்கிருந்தது. எனவே, வாகனங்களை ஓட்டும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டுவதாயின் அச்சாரதிகள் செய்கின்ற தவறுகளை நான் செய்ய மாட்டேனென திடசங்கற்பம் கொண்டிருந்தேன்.

வாகனத்தை ஓட்டுவதற்கு எனக்குக் கற்றுக் கொடுத்தவர் ஐந்து வழிமுறைகளை எனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தார். முதலாவதாக, ஹோரன் கருவியை எப்பொழுதும் ஊதவேண்டாமெனச் சொன்னார். அது இரைச்சலைக் கொடுக்கும். சிறந்த சாரதி ஒருவர் ஹோரன் கருவியை இடைவிடாது பயன்படுத்த மாட்டார். கவனமாக வண்டியைச் செலுத்துதல் வேண்டும் என்ற பாடத்தை எனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தார்.

இரண்டாவதாக, பிரேக் கட்டையினை இடைவிடாது மிதிக்க வேண்டாம் என்றும் அதற்காக கியர் கருவியைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்றும் அவர் சொல்லிக் கொடுத்தார். பிரேக் கட்டையைத் தேவைக்கு அதிகமாகப் பயன்படுத்துவது கார்வண்டிக்கு நல்லதல்ல. வண்டியின் வேகத்தைக் குறைப்பதற்கு கியர் கருவியைப் பயன்படுத்த வேண்டும். நல்ல விழிப்புடன் பாதையினைப் பார்த்துச் செல்வதாயின் வாகனத்தின் வேகத்தினைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டிய இடம் யாதெனத் தமக்கும் தெரியும். அதனைக் கியர் கருவியைப் பயன்படுத்திச் செய்யுங்கள் என்ற பாடத்தை அவர் சொல்லிக் கொடுத்தார்.

மூன்றாவதாக, மோட்டார் வண்டியயைச் செலுத்திக் கொண்டு போகும்போது அந்த வண்டியில் உள்ளவர்களுக்குப் பீதியேற்படும் வகையில் அதனைச் செலுத்த வேண்டாமெனக் கூறினார். சாரதிகள் சிலர் வாகனங்களை ஓட்டும்போது எங்களுக்குப் பீதி உண்டாகும்

வகையில் அந்த வாகனத்தைச் செலுத்துவது எங்களுக்குத் தெரியும். சிறந்த சாரதிகள் வாகனத்தில் உள்ளவர்களுக்குப் பீதி ஏற்படும் வகையில் எந்த நாளும் வாகனங்கள் ஓட்டுவதில்லை. அவர்கள் மிகவும் கவனமாக வாகனத்தைச் செலுத்துவார்கள் என்ற பாடத்தையும் எனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தார்.

நான்காவதாக, எந்த இடத்திலாவது வாகனத்தை நிறுத்தும்போது ரிவர்ஸ் பண்ணாமலே வாகனத்தை மீண்டும் ஓட்டக்கூடியவாறு அதனை நிற்பாட்ட வேண்டுமென்ற பாடத்தையும் எனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தார்.

ஐந்தாவதாக, வாகனத்தை ஓட்டும்போது அப்பாதையில் வேறு வாகனங்களும் செல்கின்றனவென்பதை மறந்து விடக்கூடாது என்றும் அவர் கூறினார். அந்த வாகனங்களை ஓட்டுபவர்கள் தேர்ச்சி பெற்ற சாரதிகளாக இருக்க மாட்டார்கள் எனவும் சிலர் பாதை ஒழுங்கு விதிகளை மீறியும் வாகனங்களை ஓட்டுவார்கள் எனவும் கூறினார். அதனை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் செய்யும் தவறு களுக்கும் இடங்கொடுக்கக்கூடிய வகையில் தமது வாகனத்தை ஓட்ட வேண்டும். அவர்களின் தவறு காரணமாக இந்த விபத்து ஏற்பட்டது எனச் சொல்வதற்கு இடமளியாது வாகனத்தைக் கவனமாகச் செலுத்த வேண்டுமென்ற பாடத்தினையும் அவர் எனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தார்.

இந்த ஐந்து பாடங்களின் அடிப்படையில்தான் நான் இந்த அரசாங்கத்தை நிருவகித்து வருகின்றேன். நான் காரணமின்றிக் கடுமையாகப் பேச மாட்டேன். அச்சுறுத்த மாட்டேன். பயனற்ற சொல்கூற மாட்டேன். இடைவிடாது பிரேக் கட்டையினை மிதிக்க மாட்டேன். நான் எப்பொழுதும் கியர் கருவியைக் கொண்டு எச்சரிக்கை செய்கின்றேன். வண்டியை நிற்பாட்ட முன்னரும் பிரேக் கட்டையை மிதிக்க முன்னரும் எனது அமைச்சர் குழாத்தினருக்கு கியரை மாற்றி நான் எச்சரிக்கை செய்கின்றேன். இறுதியாகத்தான் பிரேக் கட்டையை மிதிக்கின்றேன். நான் இந்த நாடு என்னும் வாகனத்தைச் செலுத்துபவனாவேன். அந்த வாகனத்தில் செல்பவர்களுக்கு பீதியை உண்டுபண்ணுவதற்கு நான் இந்த வாகனத்தைச் செலுத்த மாட்டேன். இந்த நாட்டில் இருப்பது எனது கட்சி மாத்திரமல்ல என்பது எனக்குத் தெரியும். இந்த உலகத்தில் இருப்பது எனது அரசாங்கம் மாத்திரமல்ல வென்பதும் எனக்குத் தெரியும். ஏனைய வாகனங்களும் உண்டு. ஏனைய

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

சாரதிகளும் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் மூலமும் தவறுகள் இழைக்கப் படலாம். எனவே அவர்களுடைய தவறுகளுக்கும் இடமளித்துத்தான் எனது வாகனத்தைச் செலுத்தி வருகின்றேன். அவர்களோடு மோதிக் கொள்வதனை நான் தவிர்த்துக் கொள்ளுகின்றேன். அங்ஙனம் கவனமாகச் செலுத்தப்படும் எனது வாகனத்தில் மோதிக்கொள்ள வருபவர்களுக்குப் பலத்த காயம் ஏற்படுமென்பதை ஜே. வீ. பீ. யினருக்கு நேர்ந்த கதியால் நீங்கள் புரிந்து கொள்ளலாம். அவ்வாறே எனக்குப் பின்னர் இந்த வாகனத்தைச் செலுத்த வருபவர்கள் ரிவேஸ் பண்ணுமலே நேரே வாகனத்தைச் செலுத்தக்கூடிய முறையில் இந்த வாகனத்தை ஓட்டி அதனை நிற்பாட்டக் கருதியுள்ளேன்.

இந்த வழிமுறைகளுக்கு ஏற்ப நீதியான ஆட்சியொன்றை நாங்கள் நிருவகித்து வருகின்றோம். இயன்றளவு ஏனைய கட்சிகளுடனும் கலந்து பேசுகின்றோம். ஏனையோர்களது அபிப்பிராயங்களுக்கும் மதிப்பு அளிக்கின்றோம். அனைவரோடும் பேச்சு வார்த்தைகளை நடாத்தித் தான் இப்பணிகளைச் செய்து வருகின்றோம்.

அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி அல்லது அரசத் தலைவர்க்குள்ள அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி, செருக்கடைந்து, அதிகார வேட்கை கொண்டு இந்தச் செயல் திட்டத்தை நாங்கள் நடைமுறைப்படுத்த மாட்டோம். எங்கள் வாகனத்தில் அல்லது எங்கள் நிருவாக இயந்திரத்தின் கீழ் ஏராளமான அப்பாவி மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் பீதியில்லாமல் வாழக்கூடிய நிலேயினை உருவாக்க வேண்டும். மேலும் அவர்கள் கவலைகள் இல்லாமல் வாழக்கூடிய நிலையினை உருவாக்க வேண்டும். அந்த மக்களை அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் இடத்தை நோக்கிச் சேமமாகக் கொண்டு செல்லப்படல் வேண்டும். இவற்றின் அடிப்படையில்தான் நாங்கள் இந்த நாட்டை நிருவகித்து வருகின்றோம்.

வரவு — செலவுச் சரியீடு

எமது நாட்டு மக்களின் சார்பில் எங்கள் நாட்டின் நிதி நிருவாகத்திற்குப் பொறுப்பான நிதி அமைச்சர் பதவியை வகிக்கும் பிரதம அமைச்சர் அவர்களை விசேடமாகப் பாராட்டுவதற்கு நான் இத்தருணத்தில் விரும்புகின்றேன். 1989 ல் இந்த அரசாங்கத்தினை ஏற்றுக் கொண்ட பொழுது இந்த நாட்டில் நிலவிய நிதி நிலை உங்களுக்குத் தெரியும்.

பாதுகாப்புப் பணிகளுக்காக ஏராளமான பணத்தைச் செலவழிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எங்களுக்கு ஏற்பட்டது. பயங்கரவாதத்தை முறியடிப்பதற்கும் ஏராளமான பணத்தைச் செலவிட்டுள்ளோம்.

வெளிநாட்டு உதவிகள் கிடைக்க மாட்டதெனப் பலர் எண்ணினார்கள். எமக்குத் தொடர்ந்தும் இந்நாட்டை நிருவகிக்க முடியாதெனவும் பலர் எண்ணினார்கள். அங்ஙனமாயினும், 1989 ஆம் ஆண்டில் நாங்கள் இந்த வேலைத் திட்டத்தைப் பெருமுயற்சியுடன் நடைமுறைப்படுத்தத் தொடங்கினோம். அப்பொழுது மீண்டும் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் நெருக்கடி நிலை ஏற்பட்டது. இந்த முறையில் நிச்சயமாக அரசாங்கம் கவிழ்ந்துவிடுமென அனைவரும் எண்ணினார்கள். மாபெரும் பணப் பற்றாக்குறை ஏற்படுமெனவும் எண்ணினார்கள். வெளிநாடுகளில் இருந்து நாங்கள், சுமார் எண்ணூறு கோடி வெளிநாட்டு உதவியினைத்தான் கேட்டிருந்தோம். ஆயினும், எங்களுக்கு ஆயிரம் கோடி கிடைத்துள்ளதென்பதை நான் உங்களுக்குக் கூறவிரும்புகின்றேன். எமது வரவு செலவுகளைச் சரியீடு செய்வதற்கு அந்த வெளிநாட்டு உதவி எமக்குத் துணைபுரிந்துள்ளது. வெளிநாட்டு உதவிகளைக் கொண்டு ஒரு நாட்டின் வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமனாக்குவது பெரிய கெட்டித்தனமல்லவென்று பலர் கூறலாம். எமது நாட்டில் உள்ளவர்களால் எமது நாட்டுச் சொத்துக்கள் அழிக்கப் பட்டமையால் அங்ஙனம் வெளிநாட்டு உதவியைக் கொண்டு எமது வரவு செலவுகளைச் சீராக்கிக்கொள்ளும் நிர்ப்பந்தம் எங்களுக்கு ஏற்பட்டதென்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின்றேன்.

அரசாங்கச் சொத்தாதனங்களுக்கு விளைவிக்கப்பட்டுள்ள மாபெரும் சேதத்தினைச் சற்று விபரமாக எடுத்துரைக்க விரும்புகின்றேன். ஜே. வீ. பீ. யின் கொடுமை காரணமாக ரூ. 10,000 மில்லியன் பெறுமதியான சொத்துக்கள் அழிக்கப்பட்டன. வடக்கு, கிழக்கு கொடுமை காரணமாக நாசமாக்கப்பட்ட சொத்துக்களின் பெறுமதி ரூ. 5,000 மில்லியன் ஆகும். ஆக மொத்தம் ரூ. 15,000 மில்லியன் ஆகும். வழமையான காலங்களில் நாங்கள் ரூ. 2,500 மில்லியன் அளவிலான செலவினத்தைத்தான் செய்கின்றோம். ஆனால், எமது நாட்டுக்கு என்ன நடந்தது ? 1989 வரை வடக்கு, கிழக்கில் ஏற்பட்ட கொடுமையின் விளைவாகவும் ஜே. வீ. பீ. யின் கொடுமையின் விளைவாகவும் ரூ. 50,000 மில்லியன் நாட்டின் பாதுகாப்புக்காகச் செலவிடப்பட நேர்ந்தது. 1989 ஆம் ஆண்டில் அதற்கென ஏற்பட்ட செலவு ரூ. 13,000 மில்லியன் ஆகும். 1990 இல் ஏற்பட்ட செலவு ரூ. 17,000 மில்லியன் ஆகும். சொத்துக்

களின் மதிப்பிடப்பட்ட சேதம் ரூ. 15,000 மில்லியன் ஆகும். இவ்வெல்லாவற்றையும் கூட்டிய பின்னர், மொத்தம் ரூ. 95,000 மில்லியன் ஆகும். வரவு செலவுத் திட்டத் துண்டுவிழுதல் ரூ. 60,500 மில்லியன் ஆகும். வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலும் நாட்டின் ஏனைய மாகாணங்களிலும் ஏற்பட்ட வன்செயல். காரணமாகப் பாதுகாப்பு நோக்கில் செலவிடப்பட்ட தொகையும் நாசமாக்கப்பட்ட சொத்தாதனங் களின் பெறுமதியும் சேர்ந்த பின்னர் நமது நாட்டவர்களாலே விளைவிக்கப்பட்ட இக் கொடுமைக்காகச் செலவிடப்பட்ட மொத்தத் தொகை ரூ. 95,000 மில்லியன்களாகும். அந்த அழிவினை ஏற்படுத் தாவிடின் இன்றைய வரவு செலவுத் துண்டுவிழுதல் தொகையான ரூ. 60,500 மில்லியன் செலவினத்தை எமது வளமூலங்களைக் கொண்டே சமாளித்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலையிருந்ததென்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். அந்த நிதி வளங்களைப் பெறுகின்ற வழிகளை இப்பொழுது அம்பலப்படுத்த மாட்டேன். சிலர் உண்மையை மறைத்துத் தான் பேசுகின்றார்கள். இந்த அளவிலான நிதி நெருக்கடி உள்ள நேரத்தில்தான் அரசாங்க ஊழியர்களினதும் கூட்டுத்தாபன, உள்ளூராட்சிச் சபைகளினதும் ஊழியர்களினதும் வேதனங்களை நாங்கள் அதிகரித்தோம்.

மாதமொன்றுக்கு ரூ. 2,000/- க்குக் குறைவாக வேதனம் பெறுகின்ற உழைப்பாளி மக்களுக்கு ரூ. 300 உம், மாதமொன்றுக்கு ரூ. 2,000 முதல் 3,000 வரை வேதனம் பெறுகின்ற ஊழியர்களுக்கு ரூபா 200 உம் வழங்கப்படும் வகையில் வேதனங்களை அதிகரித்துள்ளோம். 1977 ஆம் ஆண்டுமுதல் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியால் வேதன அளவுத் திட்டங்கள் அதிகரித்தவாறு உங்களுக்குத் தெரியும். அங்ஙனம் இத்தடவை தனியார் துறையைச் சேர்ந்த ஊழியர்களுக்கும் வருமான வரிச் சலுகைகளை நாங்கள் அறிமுகப்படுத்தி உள்ளோம். அந்த வருமான வரிச் சலுகைகளை நாங்கள் ஆரம்பத்திலேயே அரச ஊழியர்களுக்கு வழங்கியுள்ளோம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இந்த நெருக்கடிகளின் மத்தியில்தான் 1988 இல் வனசிங்க வேதன அறிக்கைக்கிணங்க அரசாங்க ஊழியர்களின் வேதனங்கள் 50 % தால் அதிகரிக்கப்பட்டன. உழைப்பாளி மக்கள் முகம்கொடுத்து வந்த செலவினக் கஷ்டங்களைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு நாங்கள் மறக்கவில்லையென்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

நாட்டில் வாழுகின்ற ஏனைய பொது மக்களது இடர்களைத் தீர்த்து வைக்கும் பொருட்டு நாங்கள் சனசக்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தினோம். எனவே, அரசாங்கம் எதிர்நோக்கியிருந்த பல இன்னல்களையும் பொருட்படுத்தாமல் பொது மக்களது நன்மை கருதி உறுதியான செயல்திட்டமொன்றை நடைமுறைப்படுத்தி உள்ள தென்பதைச் சுட்டிக்காட்ட நான் விரும்புகின்றேன்.

நிதி அமைச்சராகப் பணிபுரியும் பிரதம அமைச்சரை நான் பாராட்ட விரும்புகின்றேன். பெறுமதியில்லாத நாணயத் தாள்களை அச்சிடுவதற்கு அனுமதியினைக் கோரி அவர் இதுவரை காலம் என்னிடம் வரவில்லை. 1978 முதல் 1988 வரை எமது அரசாங்கத்துக்கு அக்காலத்திலிருந்த நிதி அமைச்சர்களது சிபார்சுகளின் வண்ணம் பெறுமதியற்ற நாணயத் தாள்களை அச்சிட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருந்தது. அங்ஙனம் ரூ. 35,000 மில்லியன் நாணயத் தாள்கள் அச்சிடப்பட்டன. அதனால் பணவீக்கம் அதிகரித்தது. ஆயினும், இந்த நிதி அமைச்சர், அவருடைய பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்ட போது தாள்களை அச்சிடுவதற்கான அனுமதியைப் பெறுவதற்கு என்னிடம் வரவேண்டாமென நான் அவருக்கு அன்போடு கூறினேன். ரூ. 4,000 மில்லியன் பெறுமதியான நாணயத் தாள்களை அச்சிடுவதற்கு அவர் எனது அங்கீகாரத்தைக் கடந்த வருடத்தில் பெற்றிருந்தார். இந்த வருடத்திற்காகவும் ரூ. 1,000 மில்லியன் பெறுமதியான வெறும் நாணயத் தாள்களை அச்சிடுவதற்கு நிதி அமைச்சர் எனது அங்கீகாரத்தினைப் பெற்றுள்ளார். என்றாலும், 1989 ஆம் ஆண்டில் மதிப்பேதுமில்லாத நாணயத் தாள்கள் அவரால் அச்சிடப்படவில்லை யென்று கூறுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். அவர் சமர்ப்பித்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இந்த ஆண்டிலும் அத்தகைய நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உத்தேசமில்லையென்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அது மாபெரும் வெற்றியென்றே கூறுதல் வேண்டும். அங்ஙனம் நாணயத் தாள்கள் அச்சிடப்படும் அளவுக்குப் பணவீக்கமும் அதிகரிக்கும். அதனை இப்பொழுது நாங்கள் கட்டுப்படுத்தி உள்ளோம். முன்னர் அச்சிடப்பட்ட மதிப்பேதுமில்லாத ரூ. 35,000 மில்லியன் தாள்களால் ஏற்பட்ட பணவீக்கம்தான் இப்பொழுது எங்களை வாட்டி வருகின்றது. அந்தப் பணவீக்கம் காரணமாக நாங்கள் கஷ்டப்பட்டு வருகின்றோம். ஆனால், நீங்கள் பணவீக்கம் என்னும் நீரில் மூழ்குவதற்கு நாங்கள் இடமளிக்க மாட்டோம். எப்படியாவது உங்களைத் தோளில் சுமந்துகொண்டு நீந்தி இந்தப் பொருளாதார நெருக்கடியிலிருந்து உங்களைக் கரையேற்றுவோம் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். எனவேதான்,

தயவுசெய்து தேவையற்ற சண்டைகளையும் பிணக்குகளையும் ஏற்படுத்த வேண்டாமென நான் அனைவரிடமும் மன்றாடிக் கேட்ட வண்ணம் இருக்கின்றேன்.

நீதியான நிருவாக முறையினை நோக்கி

இந்த நாட்டு அப்பாவி மக்கள் பல்லாண்டு காலமாக ஜே. வீ. பீ. யினரின் கொடுமையால் நசுக்கப்பட்டு வருகின்றார்கள். வடக்கிலும் கிழக்கிலும் புலிகளது கொடுமையினால் நசுக்கப்பட்டு வருகின்றனர். எனவே, தயவுசெய்து தேவையற்ற சண்டைகளையும் பிணக்குகளையும் உருவாக்கிக்கொள்ள வேண்டாம். தன்னலத்துக்காக அப்பாவி மக்களைப் பலி கொடுக்க வேண்டாம். இந்த மக்கள் பட்டபாடு போதுமானது. இந்த மக்களுக்கு எவ்வளவு அழிவுகள் ஏற்பட்டுள்ளன ? எவ்வளவு பணத் தொகை நாசமாக்கப்பட்டுள்ளன ? ரூ. 95,000 மில்லியன் பெறுமதியான சொத்துக்கள் இழக்கப்பட்டுள்ளன. இன்று வரவு செலவுப் பற்றாக்குறை ரூ. 60,500 மில்லியன் அளவுக்கு வளர்ந்துள்ளது. வீணான சொத்தழிவு ஏற்படவில்லையாயின் எவ்வளவு பணத்தை மீதப்படுத்தியிருக்க முடியும் ? எனவே, சகோதர, சகோதரிகளே, நாங்கள் நீதியான நிருவாக முறையினை அமுலாக்குவதற்கு முயன்று வருகின்றோம். அந்த நிருவாக முறையின் பயன் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு மட்டும் கிடைப்பதில்லை. சிங்களவர்கள், தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள், பர்கர் மக்கள் ஆகிய எல்லா மக்களினங்களுக்கும் அதன் பயன் கிட்டும். ஐக்கிய தேசியக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் ஏனைய கட்சிகளைச் சார்ந்தவர் களுக்கும் ஓரங்காட்டுதலின்றி நீதியினை வழங்குவதற்கு நாங்கள் ஆவன செய்து வருகின்றோம்.

பயங்கரவாதம் உச்சக் கட்டத்தில் இருந்த காலத்தில்தான் நாங்கள் இந்த நிருவாகத்தினை ஏற்றுக்கொண்டோம். ஒருபுறத்தில் ஜே. வீ. பீ. யினரின் பயங்கரவாதம் தாண்டவமாடியது. மறுபுறத்தில் வடக்கில் பயங்கரவாதம் தாண்டவமாடியது. வடக்கிலிருந்த பயங்கரவாதத்தைத் தடுப்பதற்கு சிற்சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருந்தன. இந்திய அமைதிகாக்கும் படையினை இங்கு வரவழைத்தது அவற்றி லொன்றாகும். ஜனாதிபதித் தேர்தலின்போது ஐக்கிய தேசியக் கட்சிதான் இந்தியப் படையினரை இங்கே வரவழைத்தது. ஆனால், அக் கட்சிக்கு அப் படையினரை இந்நாட்டிலிருந்து வெளியேற்ற முடியாது என்று எங்களுக்கு எதிராக எல்லாக் கட்சிகளும் பிரசாரம் செய்தன.

எமது சுதந்திரத்துக்கு மதிப்புக் குறைவு ஏற்பட்டுள்ளதென்றும் பிரசாரம் செய்தன. எவ்வகையிலேனும் இந்தியப் படையினரை வெளியேற்றுவேன் என்று நான் கூறியிருந்தேன். நான் போர் புரியவில்லை. நீதி முறைக்குட்பட்ட பேச்சு வார்த்தைகளின் மூலம் இந்தியப் படையினரை அவர்களது தாய் நாட்டுக்கு அனுப்பிவைத்தேன் என்பதையும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின்றேன்.

எமது பாடசாலைகள் மூடப்பட்டிருந்தன. சர்வகலாசாலைகள் போர்க்களங்களாக மாற்றப்பட்டிருந்தன. அவற்றைத் திறப்பதற்கு ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு சக்தியில்லை என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். ஆனால், அவற்றைத் திறப்பதற்கு நாங்கள் அளித்திருந்த வாக்குறுதிகள் இப்பொழுது நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. இன்று, பாடசாலைகள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. சர்வகலாசாலைகள் மீண்டும் இயங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றன. அதுமட்டுமன்றி, எமது பாரம்பரிய விழுமியங்களின் அடிப்படையில் அமைந்த கல்வித் திட்டமொன்றினையும் அறிமுகப் படுத்த நாங்கள் ஆவன செய்து வருகின்றோம். அரசாங்கத்துக்கு அரசாங்கம் மாற்றமுறும் கல்வி புகட்டல் முறைக்குப் பதிலாக சதாகாலத்துக்கும் பொருத்தமான கல்வித் திட்டமொன்றின் மூலம் கல்விக் கழக, வாழ்க்கைத் தொழில், பண்பாடு ஆகியவற்றினைக் கசடறக் கற்பிக்கப்படும் கல்வித் திட்டமொன்றை அறிமுகப்படுத்த ஆவன செய்து வருகின்றோம் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

பாடசாலை மாணவர்களுக்கு பகலுணவை வழங்குவோமென உறுதி யளித்திருந்தோம். அந்த வாக்குறுதியை நாங்கள் நிறைவேற்றி யுள்ளோம். சனசக்தி நிகழ்ச்சித் திட்டம் அமுலாக்கப்பட்டு வருகின்றது. சனசக்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் அமுலாக்கல் திறன் அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் கண்டுகொள்ளப்படலாம். உங்களுடைய இந்த மாவட்டம் தான் சனசக்தி நிகழ்ச்சி அமுலாக்கல் தொடர்பாக முதலிடத்தைப் பெற்றுள்ளது. அந்த முன்மாதிரியை நாங்கள் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப் போகின்றோம்.

ரூ. 300 அல்லது ரூ. 400 பெறுமதியான உணவு முத்திரைகளை நம்பி நீங்கள் சதாகாலமாக வாழுகின்ற அவலநிலையினைத் தொடருவதற்கு நாங்கள் விரும்பமாட்டோம். பிறர் தயவினை எதிர்பார்க்காமல் சுயமாக வாழக்கூடிய ஆற்றலினை உங்களுக்கு

அளிப்பதற்குத்தான் நாங்கள் பாடுபட்டு வருகின்றோம். இன்று, நீங்கள் இக் கூட்டத்துக்கு வந்து எங்களை ஆதரித்தமைக்காக நான் பெருமைப் படுகின்றேன். நாங்கள் அமுலாக்கி வருகின்ற இச் செயல் திட்டத்துக்கு நீங்கள் அளித்து வருகின்ற ஆதரவு பெருமதிப்புக்குரியதும் போற்றுதற் குரியதுமாகும். வருங்காலத்திலும் உங்களுக்காக எங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டு சேவையாற்றுவோமெனக் கூறி விடை பெறுகின்றேன்.

ADDRESS OF

HIS EXCELLENCY RANASINGHE PREMADASA

PRESIDENT OF THE

DEMOCRATIC SOCIALIST REPUBLIC

OF SRI LANKA

AT THE PUBLIC RALLY

OF THE UNITED NATIONAL PARTY

HELD AT TANGALLE

ON 18TH NOVEMBER, 1990

TERRORISM: CONSEQUENCES AND REMEDIES

Why This Mammoth Crowd ?

On our way from Hambantota to Tangalle, we saw what large crowds were proceeding towards Tangalle. Some were walking. Some were cycling. Still others were going on motor cycles and tractors. We saw them coming from various directions. By the time we approached this place, it was chock-a-block with people, making it difficult for our vehicles to pass. We had told the Police to organise in such a way as to allow vehicles to proceed on the road despite the crowds. But the concourse of people was such that the Police had to leave the main road for them and direct buses along a detour. Now, I see these vehicles taking that detour.

We don't like to have public transport directed along another route whenever we hold a meeting of ours. For one thing, we do not like to create a breakdown in public transport. For another, we like even those who travel in vehicles to be given a chance of listening to what we say while they are on their way.

However, looking at this mammoth gathering, it is plain that nothing else could have been done. It is one sea of

heads in whatever direction you may look. To say that 30,000 to 40,000 have gathered here would perhaps be an under-statement. What is the reason for this mass response to the UNP from the people of the Hambantota District ? Perhaps, because these people had been living for so many years subjected to terror. Now they have come here to express their thanks for eliminating that peril.

People's Grievances

We spent three days in Hambantota. Hundreds of thousands attended the Presidential Mobile service. They received an opportunity to get their dues that had been denied them for years. There were also many who had come to complain of the loss and the killing of their children and of their friends and relations and of the destruction caused to their property. With tears in their eyes they appealed to us for redress. The details they gave us were about the havoc caused by JVP terrorism.

Mr. M. S. Amarasiri, Chief Minister of the Southern Province, is now conducting several Mobile Police Services with the assistance of the Police in the South to look into these grievances. Their grievances made it clear that some of them had lost their children and relatives. Inquiries have revealed that some of the persons said to be missing are living elsewhere and are quite well. The Police have been able to get them down and hand them over to their relations. Many have admitted that the JVP had tried to get them involved in JVP terror campaigns. Some had been forced to retreat to jungles and resort to terrorist activities. It was to save their lives that they had fled without even informing their parents. These are some of the facts revealed.

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

The Aims of the People

Thousands of innocents were killed. So, we can well imagine the desire of the people of this area to express their delight over the suppression of that terror.

You will remember that I visited this very place during the Presidential Election. My audience was limited to those who were on the stage. No one else was present. All these shops and houses were closed. I spoke for about one hour. After I had finished my speech, someone asked me why I had wasted my time speaking. He said that we could have very well gone elsewhere, for there were none to listen to the speech here. I replied that though there were none seen listening, there were people all over the area listening unseen. Thereafter, before I left for the next venue, I got one person to find out what had happened. After we left, a door or two had opened in the town. This person had gone to those places and inquired:

"Why did you not come out to listen to Mr. Premadasa's speech?"

"We were afraid. There was no doubt about that. But, there was another important reason. We didn't mind being killed, after we had voted for Mr. Premadasa. What was important for us was to vote. That is why we remained hidden. Had we attended the meeting we would have risked our lives. We would then not be able to vote on election day. So, we thought it better to die after casting our vote rather than die without voting."

We saw the truth of that admission when the results of the Presidential Election was announced, and you of Southern Lanka ensured my victory.

On this occasion, I wish to express my gratitude to the people of Hambantota for doing their duty in that exemplary manner in the face of the terror that loomed over them. Trials and tribulations have often been the lot of the people of Southern Lanka. It is our duty to make their lives more fortunate and happy. That is why, from the time we look over the Government, our Ministers and M. PP have been pursuing with this unique programme of work amidst all kinds of difficulties.

Deputy Speaker, Mr. Gamini Fonseka stated that there have been others who had promised to get the railway line extended from Matara to Kataragama. That promise, he said, had never been kept. I would like to tell the Deputy Speaker, Mr. Gamini Fonseka, to bring those people before me when I come to the end of my term of office. If those people can be correctly identified, we will get them to declare open the new railway line.

The New Programme

That is not all. We have already initiated action on a special programme for the development of irrigation, electricity, commerce, industry, agriculture and so on in this area. Our Prime Minister, in his Budget this year, has named the resources required for that programme. I am happy to say that foreign resources for that purpose have already been received.

We will be taking action to ensure that whatever confidence you have reposed in us has not been misplaced. We have never stalled on our way despite the difficulties and obstacles we had to face. Our sole attempt is to fulfil as best we can the hopes and aspirations you had

when you cast your vote during the Presidential Election and the General Elections. As a political party we have placed our policy before you. We have identified it as a New Vision and a New Deal. Our policy is not to be unfair or unjust to any section of the people whatever political party they may follow.

People join various political parties and work for those parties. What do they expect to gain by doing so? They expect to get their work done when their own party comes to power. Today, there are many political parties, including the UNP. Our people support these parties with a variety of expectations from them. If what they expect from their own parties is fulfilled by the UNP, the people will realize how fair and just this UNP – this Government – is. Then, as you will concede, they will all back the course adopted by us.

Our Government will hold sway for another five years in this country. Once our course of action becomes successful our party will be given power for another six years. That depends on the wishes of the people. Followers of other parties, had they just thought of this in 1988, would admit that they have been cherishing various hopes for 12 long years. They may be thinking that their parties alone should come to power for them to get their hopes fulfilled. What I am trying to do is to get everybody's hopes, including theirs, fulfilled right now so that they need not wait for it for years to come.

It is for this purpose that we are taking action to create a just and fair administration. In the matter of employment, we have already seen to it that jobs are given to the

qualified, whatever their racial, religious, caste, class or political connections may be. It is the same in regard to granting of land and houses.

We are a party moving forward on a path decided through past experiences. We are like children studying in a school. When we move up from class to class we should be fortified with what we have already learnt. Such a party is the United National Party. I want to make it not merely a pride to its members but a party to be looked upon with due respect by those opposed to it also. It is with that aim in view that we have formulated this policy.

Representation of All Parties

In a democratic country one has the freedom to form political parties to suit one's own views and ideologies. They can put forward alternative policies. Let us defend that right. That's a right protected by our Constitution itself. We grant that right to every party and every faction. In fact, that was why we changed the old system of electoral representation in Parliament. The new system of proportional representation District-wise provided all political parties now in Parliament the opportunity to be there. Had the old system prevailed, you are aware that the UNP would have won a 5/6th majority at the General Elections of 1989. But, we changed that system and adopted the proportional representation system. Consequently, every party found representation in Parliament. Had the Janatha Vimukthi Peramuna contested, had the LTTE of the North contested, they too would have gained representation in Parliament. However, they did not come forward. I, on my part, invited them.

I told the JVP that I am prepared to offer them seats in Parliament until the next General Election. I told them that they could then move Parliament to implement their policies without resorting to the needless murder of innocent people. I promised to find them representation even by removing some of the members of the UNP National List. I told the same to the Tigers. But my offer was not accepted. They sought the power of thuggery over the power of the vote. They resorted to the bullet instead of the ballot. That he who lives by the sword dies by the sword is a proved fact. The JVP alone has to be blamed for its eventual fate. I kept on inviting them while many were finding fault with me for doing so. But they did not listen to me.

The Toll of Terrorism

The protection of this country and its people is the task – the assigned task – of the Armed Forces and the Police. They have to act against those who take the law into their own hands or resort to terror tactics.

After I became President, I withdrew the Emergency within 11 days. I released 1800 persons who were in custody. What happened thereafter? They started attacking us once again. They started killing innocent people, including innocent Bhikkus. I have the complete list.

The number of UNPers killed – the number so far known – is 1783. Of the Sri Lanka Freedom Party, the number is 102. Of the Sri Lanka Mahajana Party, it is 35. Of the Communist Party, 14. Of the Nava Sama Samaja Party, 03.

Of the Lanka Sama Samaja Party, 02. Government servants, 485. Police Officers, 324. Officers of the Armed Forces, 202. Provincial Councillors, 64. Suspected Police informers, 253. Other politicians, 06. Ordinary citizens, 3070. Trade Union office bearers, 27. Bhikkus, 30. Catholic priests, 02. University Professors, 02. School Principals, 50. Media-men and women, 04. Lawyers, 10. Doctors, 04. Engineers, 03. Estate Superintendents, 18. Well-known businessmen, 06. Families of Police Officers, 92. Families of Armed Forces Officers, 70. Other ordinary innocent people, 2752.

Imagine the grief and the pain caused to the mothers, fathers and relatives of these victims. Who are there to look after them? Only our Government, I am happy to say. Don't these killers have mothers, fathers, brothers, sisters? Why did they kill these innocents in cold blood?

What is more, think of the enormity of the crime done to the economy. Rs. 5000 million, at a rough estimate. They destroyed 680 Post Offices, 110 District Development/ Pradeshiya Sabha Offices, 103 Agrarian Service Centres, 553 CTB buses, 294 Grama Seva Niladhari Offices, 132 electricity transformers, 116 government vehicles, 107 houses of members of the Armed Forces, 76 houses of Police Officers,79 AGA Offices,38 houses/offices of Estate Superintendents, 73 estate factories, 17 Magistrate's Courts, 24 Railway Stations, 15 CTB Depots, 16 Co-operative Stores, 08 ASP Offices, 33 private buildings.

What a lot of money does all this mean!

I will give you the names of some of the venerable monks murdered. They were killed brutally. They had

done no wrong. They had spoken up for justice and fairplay. They had stood for democracy. They had worked for various political parties. Those were the crimes they are said to have committed. In fact, some had been killed for preaching the Dhamma, and some other monks for meditating which has nothing to do with politics at all. Even monks in certain forest retreats were also killed.

There was the Ven. Pohaddaramulle Pemaloka Thero, patron of Mr. Wijaya Kumaranatunga's Mahajana Party. Then, there were Ven. Malambe Somaratna Thero, Ven. Angunukolapelessa Upali Thero, Ven. Kotikawatte Saddhatissa Nayaka Thero, Ven. Hemaloka Thero, Ven. Soragune Pannasara Nayake Thero, Ven. Welletota Pannadassi Nayaka Thero, Ven. Kahawe Wimalasiri Thero, Ven. Dr. Thiranagama Ratnasara Nayaka Thero, Ven. Thambugala Anandasiri Nayaka Thero, Ven. Ambewela Chandajothi Thero.

Then, there were the Catholic priests, Rev. Fr. Michael Paul Rodrigo and Rev. Fr. Lionel Jayasinghe.

Now, to come to our own party, our Government and our Members of Parliament, what is the toll of destruction? There was Mr. Jinadasa Weerasinghe, the former M.P. of your area who strove hard for your welfare and District Minister Kirthi Abeywickrema whose services for you were incalculable. Then, there were District Minister J.V.S. de Silva accepted by all as an honest and innocent social worker, the Hon. Minister Lionel Jayatilleka, Mr. Anura Daniel, M.P., our Party Secretary Mr. Nandalal Fernando, our Party President Mr. Harsha Abeywardhana, the former Deputy Minister Mr. W. M. P. Banda, the former M.P. Mr. Merryl Kariyawasam, the former M.P. Mrs. Daya Sepali

Senadheera. There were also other politicians like Mr. Wijaya Kumaranatunga, Mr. S. A. Yalegama, Mr. George Ratnayake, Mr. Indrapala Abeywira and Provincial Councillors Mr. Ranjith Wickramaratne, Mr. Arthur Sirisena, Mr. Leslie Ranagala, Mr. Ivan Jayasekera, Mr. Jayantha Mallimaratchi, Mr. G. D. Premachandra and Mr. M. Ismail Lebbe.

Now, to come to Professors, educationists and school principals – there were Prof. Stanley Wijesundera and Prof. Patuwathavitana, Mr. Dharmadasa Dissanayake, Principal of Hakmana Pananwela Vidyalaya, Mr. K. S. Shelton Jayasinghe, Principal of Padalangala Maha Vidyalaya, Mr. D. M. Piyaratne, Principal of Udugama Maha Vidyalaya, Mr. D. K. Liyanaratchi, Principal of Ratna Maha Vidyalaya, Mr. H. M. Gunasekera, Principal of Wattegama Maha Vidyalaya and the Ven. Indrasumana Thero, Principal of Welimada Madhya Maha Vidyalaya.

There are some who have forgotten this mass human slaughter.

Among those killed were also those from the media such as Mr. Thevis Guruge, Mr. Premakirthi de Alwis, Mr. Kulasiri Amaratunge and Miss. Sagarika Gomes.

That was the magnitude of the terror unleashed over this country. We, as a Government and a political party, do not place confidence in weapons. We tried our utmost to solve problems through discussion. When such killings began to continue apace and when a mere slip of paper became sufficient to bring the entire country to a standstill, everybody asked us why we were remaining silent. So, we reintroduced the Emergency as there was nothing else that

we could do. I warned that if the Emergency were to be reintroduced the Armed Forces and the Police would have to do their duty. Accordingly, the heroic soldiers of the Armed Forces and the Police, sacrificing their own lives and the lives of their families, took action to protect you. It is as a result of that action that today you have been able to come here in vast numbers to express your thanks for saving the country from that reign of terror.

Political Duplicity

But there are a few who have forgotten that past, and are trying to gain political capital from it. They should remember that even they were not able to move about freely and asked for government protection. The more protection they were given the less satisfied they became. They wanted more soldiers, more guns. That was then. What is it now?

Now they are going abroad carrying photographs. What for? To ask them not to help Sri Lanka. Why don't they want Sri Lanka helped? Because that would mean helping you. These are the people who are wondering whether the Railway would be extended from Matara to Kataragama.

You know that we are short of national resources. Property worth Rs. 5000 million has been destroyed here in this country. You know that we need aid. Those who are prepared to give us aid are shown photographs and told not to help us. Comrades, around six thousand persons have been killed and their parents are still weeping. These people have no concern for them. Compensation is all that they want. Where is the money to pay compensation?

They want the sources of money blocked. Those who are ready to give money are being told not to give. You can imagine what their policy is – what duplicity it is. Today you have taught these individuals a good lesson. You have shown them how you have scorned their duplicity.

We have in our country an intelligent people. As the Deputy Speaker Mr. Gamini Fonseka told you the people of this country have the capacity to distinguish between what is right and what is wrong. Our attempt is to create a just administration. Though we belong to different political parties we have to be fair by all. That is our policy. The Deputy Speaker Mr. Gamini Fonseka spoke of the experience I have gained since my boyhood. That's a fact. We will use those experiences. I will make the best of the lessons I have learnt.

A Five-Pronged Policy

Recently, at Siri Kotha, I said that there are five policies on which I conduct this Government. What are those five policies? I explained them through an example. When I became Deputy Mayor of Colombo the people of my area made a collection and bought me a Morris Minor car for about Rs. 9000/-. That was in 1955. At that time I did not know how to drive a car. Knowing that I was about to be presented with a car and would have to drive it myself, I had to learn driving. A friend of mine assigned his driver the task of training me. This driver who had had some thirty-odd years of experience had a clean driving record. No vehicle driven by him had had any accident. So, I was told to learn from him.

Believe me, I learnt driving in one day. He found it easy to teach me because I was used to sitting next to the driver, whenever I travelled in a car, and watching carefully how the vehicle is driven. Although I couldn't drive a vehicle, as a passenger I learnt of the kind of mistakes that drivers make. So, I was determined not to make such mistakes myself if I ever happened to take the steering wheel.

The man who taught me driving told me five things. Don't blare the horn merely because it is there. That's a nuisance, he said. Good drivers don't do it. Drive carefully. That was one advice given me.

Don't apply the brakes too often. Use the gears instead. It is not good for the car to have the brakes applied often. If you are driving carefully with your eyes open to what's happening in front you will understand when to reduce speed, and that has to be done with the use of the gears. That was another lesson.

I was next told never to drive in a manner that would scare the passengers. I have myself seen when travelling in vehicles how some drivers give the jitters to their passengers from the reckless way they drive. No good driver would ever do that. He drives carefully. That was another lesson taught me.

So, I was told not to blare the horn incessantly. Use it only when essential. Do not apply the brakes oftener than necessary. Use the gears. Do not drive the vehicle in a way that scare others travelling in it.

I was also told that if I want to stop the car somewhere I should stop it in such a way as to help re-start and proceed

without difficulty. There was still another lesson. I was also told to keep in mind that there are other users of the road, that those drivers might not be quite good and might drive breaking most rules of the road and that I should give sufficient leeway for the mistakes they might make. If anything happens, there is no use blaming them for it. So, you had better drive leaving sufficient allowance for them and their mistakes. These were the five lessons taught me.

It is on these lines that I am running this Government. I don't shout unnecessarily. I don't threaten. I don't brag. I don't apply the brakes often. I use the gears as a warning. Before I stop – before I apply the brakes – I shift the gears now and then indicating my intentions to my Ministers and our Members of Parliament. It is as a last resort that I put my foot on the brake pedal. So, that is how I am running this country. I am not doing it in a way that would scare those who are in it. I know that mine is not the only Party in this country. I know that mine is not the only Government in this world. There are other cars and other drivers. They might make mistakes. So, I drive my vehicle leaving room for their mistakes too. So, I don't often collide with them. If an unavoidable collision takes place the risk of damage will be their's, as you already know from what happened to the J.V.P. Further, if I am to leave the driving seat of this vehicle some day, I will be stopping the vehicle allowing for anyone taking over from me to re-start and drive forward without having to reverse the vehicle.

We are conducting a just administration based on these five lines. We discuss matters with other Parties as far as possible. We listen to them. Whatever we do, we do after consulting all.

That the Government is ours, that I am the Head of State, has not made me lose my head. We are not acting through a greed for power. We know what a vast number of innocent people live in this country. We have to calm their anxieties. We have to alleviate their suffering. We are managing this country with the genuine feeling that we should take them rapidly to the destination they hope to reach.

Balancing the Budget

I like, on behalf of the people of this country, to offer a special bouquet to our Prime Minister who as Finance Minister is in charge of the financial management of the country. We took over the reins of this Government in 1989. You know the situation that prevailed in this country at that time. Our expenditure on security, on suppressing terrorism, was enormous. We had to spend a vast sum of money on account of the destruction caused by terrorists. There were many who thought that we might not receive any foreign aid and that we might not be able to carry on with this Government.

However, we got back on the rails in 1989. Then, a dangerous situation arose once again in the North-East. Everybody thought that the Government would collapse, faced with a financial crisis. I am happy to tell you that we asked for 800 and received 1000. We were able to balance the Budget, thanks specially to foreign aid. There will be many who will say that balancing the Budget of a country with foreign aid is no great achievement. But, let me remind you that it became inevitable owing to the destruction of our country's resources by our own countrymen.

I'll tell you the extent of the destruction caused to the resources of the Government. A senseless destruction amounting to Rs. 10,000 million is the toll taken by the J.V.P. terror. On account of the North-East terror we lost Rs. 5,000 million. This adds up to Rs. 15,000 million. Our expenditure in normal years is Rs. 2,500 million. What is it that has suddenly happened to our country? By 1988, on account of the North-East terror and the J.V.P. terror we had to spend Rs. 50,000 million on security activities. In 1989 it was 13, 000 million. In 1990 it was 17,000 million. Then, on account of destruction of property, it was 15,000 million. The total comes to 95,000 million. The Budget deficit stands at 60,500 million. Now, the total expenditure we have had to bear for security operations on account of the terror campaigns in the North-East and elsewhere carried out by our own countrymen and the consequent loss caused to property is in the region of Rs. 95,000 million. But for all that destruction we could have easily averted this Budget deficit of Rs. 60,500 million through our own national resources. This is not being told. Some speak hiding these facts.

Nevertheless, we have increased the salaries of Public, Corporation and Local Authority employees. We have given a Rs. 300 increase to employees drawing salaries under Rs. 2,000, and Rs. 200 to those drawing between Rs. 2,000 and Rs. 3,000. You know how the UNP has been giving salary increases since 1977. Now, we have given tax relief even to Private Sector employees. This was a relief given to public servants at first. Despite the difficulties we were faced with, we gave a 50% salary increase following the Wanasinghe Report on Salaries and Cadre in 1988 itself. You will realize the difficulties we had. Nevertheless, we did not forget the difficulties of the workers.

It was to provide relief to other sections of the poor that the Janasaviya was launched. All this shows that despite the difficulties the Government itself had to face, it did implement a definite programme for the welfare of the masses.

There is another reason for which the Hon. Prime Minister – the Finance Minister – deserves my praise. He never came to me for approval for the printing of spurious currency notes. As you know, from 1978 to 1988 previous Finance Ministers had occasion to print spurious currency notes for various reasons. The total amounted to Rs. 35,000 million. It increased inflation. I had told the present Finance Minister never to come to me for permission to print spurious currency notes. Last time he had obtained approval to print currency notes to the value of Rs. 4000 million and thereafter to print Rs. 1000 million worth. But, I am happy to say that it was not done in 1989. This year too, he says in his Budget Speech he has no intention of printing such money. Now, that is a notable achievment indeed! For such measures would increase inflation proportionately. We are controlling that too. It is the effects of the inflation brought about by the Rs. 35,000 million printed earlier that we are feeling now. It is as if we are suffering from constant fever. Let me assure you that we have not left you to sink and drown. We will carry you on our shoulders and swim to safety from this economic crisis. This is why I am appealing to you not to create any unnecessary conflicts.

Towards a Just Administration

These innocent people, for the last so many years, have been at the receiving end of a J.V.P. terrorism. In the North-

East the people are suffering the terrorism of the Tigers. Please do not create unnecessary disputes and discord. Don't sacrifice the innocent people for your personal gain. These people have suffered enough. What enormous damage has been done! What is the total loss? Rs. 95,000 million! The Budget deficit now stands at Rs. 60,500 million. Imagine how much we could have saved. So, all I am telling you, brothers and sisters, is that our attempt is to ensure a just administration. The benefits of that administration will not only be to UNPers. It will accrue to every section of the people – Sinhala, Tamil, Muslim, Burgher. Our attempt is to ensure justice to one and all, whether they are of the UNP or any other Party.

We started at a time when there was a reign of terror, from the JVP on the one side and from the North on the other. Various steps had been taken to halt the spread of that terror. One such step was the inviting of Indian troops. During the Presidential Election every Party opposing us stated that the UNP which got down the Indian troops would never be able to get rid of them. They alleged that our freedom has been devalued. I replied saying that those troops would be sent back some how. I did not wage war to get it done. I had it done through fair discussion.

Our schools were closed. Universities had turned into battle fields. In that context, it was stated that the UNP will not be able to restore law and order. As you know, we always keep our promises. Schools are open once again. Universities are active again. What is more, even the system of education is being trasformed methodically providing for a value-based classical, professional and cultural education that would be valid for a number of years and not require changes day after day.

We promised a mid-day meal to school children. We kept that promise. Janasaviya is now in operation. The Hambantota District sets an example of how well it works. You of this District have won first place in making Janasaviya a success. Your example will be taken up all over the country.

We do not want to keep you eternally on a subsistence level, through food-stamps worth Rs. 300 or Rs. 400. What we want is to raise your capacity to lead a life without depending on the generosity of others. The keen response you showed us today will always be esteemed. I wish to conclude by saying that we will serve with greater dedication holding the encouragement you gave to our Programme as much an assistance as a felicitation.

ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලය
26 AUG 2023
පුස්තකාලය